

IATĂ

El Vine!

Despre această publicație

În lume există o mulțime de organizații bisericești, care susțin că au încredere în Biblie și îi învață și pe alții principiile ei. Toate aceste instituții diferă între ele în anumite învățături și răspândesc unele tradiții omenești.

Consiliul mondial al bisericilor și alte organizații bisericești au făcut eforturi de ani de zile să unească toate bisericile pe baza doctrinelor comune. Aceste străduințe nu au fost până acum încoronate de succes deplin.

În enciclica „Dies Domini” din 31 mai 1998 de Papa Ioan Paul al II-lea și enciclica „Laudato Si” din 24 mai 2015 de Papa Francis s-a apelat la episcopi, preoți și la membrii de rând ai bisericii catolice să se întoarcă la sfințirea adevărată a duminicii. Printre altele, ei cer și măsuri legislative pentru introducerea acestei sărbători religioase pe scară mondială.

Înainte de publicarea acestui document, la 7 iulie 1998 Papa Ioan Paul al II-lea a pronunțat un discurs, în care a prezentat ideile principale. După opinia liderului unui grup din Chicago, care promovează valorile și învățăturile catolice, papa a folosit cu această ocazie un limbaj dur, cerând pentru călcătorii poruncii duminicale aceeași pedeapsă ca și împotriva ereticilor. La fel face și Papa Francis în enciclica sa. Aceste fapte nu surprind pe cel care studiază foarte atent Cuvântul lui Dumnezeu.

Acest mic jurnal oferă învățăturile Bibliei cu privire la temele esențiale ale vieții creștine. El conține și un studiu al profețiilor referitoare la evenimente viitoare, oferind ajutor fiecărui cititor ca să ia decizii importante în viața aceasta, pentru a fi pregătit să aibă parte de viața veșnică. Revenirea apropiată a Domnului nostru Isus Hristos va fi începutul acestei vieți fără de sfârșit, unde „moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici tipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.” Apoc. 21,4.

Pentru un studiu mai amănunțit al temelor prezentate, scrieți la adresa indicată pe ultima pagină.

Valoarea studiului Bibliei

Biblia conține dovezi clare că este de origine divină. Nici o altă carte nu poate să dea un astfel de răspuns la întrebările minții sau să satisfacă dorințele inimii, ca Biblia. Este adaptată fiecărei vârste și fiecărei condiții a vieții și este plină de acea cunoștință care luminează mintea și sfințește sufletul.

În Biblie avem revelația Dumnezeului Celui viu. Primită prin credință, are puterea să transforme viața. O mână divină a fost asupra ei în cursul istoriei proprii și a păstrat-o pentru toată lumea.

Având Cuvântul lui Dumnezeu la dispoziție, oamenii sunt pregătiți să primească ultimul mesaj de salvare, știrea că domnia păcatului se va termina în curând și că Domnul va reveni în mărire. „Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor oamenilor. Atunci va veni sfârșitul.” Matei 24, 14.

Biblia este un ghid fără rival. Ea dăruiește credinciosului o pace calmă și o fermă speranță pentru viitor. Rezolvă marile probleme ale existenței și ale destinului și inspiră

la o viață de puritate, de răbdare și de binefacere. Umplesă inima cu iubire față de Dumnezeu și cu o dorință de a face bine altora, pregătindu-l astfel pe cel ce se ocupă cu studiul ei spre a fi de folos aici pe pământ și în căminul de sus. Biblia ne arată valoarea unui suflet prin faptul că dezvăluie prețul care a fost plătit pentru salvarea lui. Ea face cunoscut singurul antidot pentru păcat și prezintă singurul cod moral perfect care a fost promulgat vreodată. Vorbește despre viitor și despre pregătirea necesară pentru a-i face față. Ne face curajoși pentru a susține ceea ce este drept și sprijini sufletul în adversitate și nenorocire.

Iată ce răspunde Biblia la unele întrebări importante:

Pentru ce este toată Scriptura de folos?

„Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustră, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire.” 2. Timotei 3, 16.

Cu ce scop a dăruit Dumnezeu astfel Sfânta Scriptură?

„Pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună.” vers. 18.

De cine au fost îndrumați oamenii care au vorbit în Numele lui

Dumnezeu?

„Căci nici o proorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt.” 2 Petru 1, 21.

Cu ce scop au fost scrise Sfintele Scripturi?

„Și tot ce a fost scris mai înainte, a fost scris pentru învățătura noastră, pentru ca, prin răbdarea și prin mângâierea pe care o dau Scripturile, să avem nădejde.” Romani 15,4.

Ce a spus Domnul Hristos despre studiul Scripturilor?

„Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.” Ioan 5,39.

Cât de tare era credința profetului Isaia în cuvintele lui Dumnezeu?

„Iarba se usucă, floarea cade; dar cuvântul Dumnezeului nostru rămâne în veac.” Isaia 40, 8.

Ce mare binecuvântare a acordat Domnul Hristos ucenicilor Săi după înviere?

„Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile.” Luca 24, 45.

Putere în Cuvântul lui Dumnezeu

Ce le-a reproșat Domnul Hristos acelor care, deși erau familiari cu litera Scripturilor, nu le înțelegeau?

„Drept răspuns, Isus le-a zis: ‘Vă rătăciți! Pentru că nu cunoașteți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu’.” Matei 22, 29.

Despre cine a spus Domnul Isus că vor fi binecuvântați?

„Și El a răspuns: ‘Ferice mai degrabă de cei ce ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc!’” Luca 11,28.

Ce fel de închinare rezultă din învățături false?

„Dar Duhul spune lămurit că, în vremile din urmă, unii se vor lepăda de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor.” 1 Timotei 4, 1; vezi și 2 Petru 2, 1.

Unde-și vor îndrepta oamenii



urechile?

„Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă; ci îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute, și își vor da învățători după poftele lor. Își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor îndrepta spre istorisirii închipuite.” 2 Timotei 4, 3.4.

Cum putem să determinăm sinceritatea oricărei învățături?

„Ci cercetați toate lucrurile, și păstrați ce este bun.” 1 Tesaloniceni 5, 21.

Ce sunt în stare Scripturile să facă pentru acela care crede în ele?

„Din pruncie cunoști Sfintele Scripturi, care pot să-ți dea înțelepciunea care duce la mântuire, prin credință în Hristos Isus.” 2 Timotei 3, 15.

Prin ce vom fi sfințiți?

„Sfințește-i prin cuvântul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.” Ioan 17, 17.

Cine sunt ucenicii Domnului Isus și ce lucrare plină de har va îndeplini adevărul pentru aceia care îl primesc?

„Și a zis Iudeilor, care crezuseră în El: ‘Dacă rămâneți în cuvântul Meu, sunteți în adevăr ucenicii Mei; veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi.’” Ioan 8, 31.32.

Care este natura Cuvântului lui Dumnezeu?

„Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tășuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.” Evrei 4,12.

Prin ce mijloc sunt curățiți credincioșii?

„Acum voi sunteți curați, din pricina cuvântului pe care vi l-am spus.” Ioan 15, 3.

Cum își va ține tânărul curată cărarea?

„Cum își va ține tânărul curată cărarea? Îndreptându-se după Cuvântul Tău.” Psalm 119, 9.

Importanța rugăciunii

Cum se adresează psalmistul lui Dumnezeu?

„Tu ascuți rugăciunea, de aceea toți oamenii vor veni la Tine.” Psalm 65, 2.

Cu ce condiții ni s-au promis binecuvântări necesare?

„Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide. Căci orișicine cere, capătă; cine caută,

găsește; și celui ce bate, i se deschide.” Matei 7, 7.8.

Notă - Rugăciunea este deschiderea inimii față de Dumnezeu ca față de un prieten. Rugăciunea nu-L schimbă pe Dumnezeu; ne schimbă pe noi și relația noastră cu El. Ne plasează pe noi în canalul binecuvântării și în starea sufletească în care Dumnezeu ne poate răspunde consistent și sigur la cerințele noastre.

În ce situație spune psalmistul că Domnul nu ascultă rugăciunea?

„Dacă aș fi cugetat lucruri nelegiuite în inima mea, nu m-ar fi ascultat Domnul.” Psalm 66, 18; vezi și Isaia 59, 1.2; Iacov 4, 3.

Ale cui rugăciuni, spune Solomon că sunt o scârbă?

„Dacă cineva își întoarce urechea ca să n-asculte legea, chiar și rugăciunea lui este o scârbă.” Proverbele 28, 9.

Pentru cine ne-a învățat Domnul Isus să ne rugăm?

„Dar Eu vă spun: ‘Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă bleastă, faceți bine celor ce vă urăsc, și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc’.” Matei 5, 44.

Cum putem să scăpăm de ispită?

„Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită; duhul, în adevăr, este plin de râvnă, dar carnea este neputincioasă” Matei 26, 41.

Cum trebuie să ceară omul, ca să primească?

„Dar s-o ceară cu credință, fără să se îndoiască deloc: pentru că cine se îndoiește seamănă cu valul mării, tulburat și împins de vânt încoace și încolo. Un astfel de om să nu se aștepte să primească ceva de la Domnul.” Iacov 1, 6.7; vezi Marcu 11,24.

Cum suntem îndemnați să veghem?

„Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Fiți înțelepți dar, și vegheați în vederea rugăciunii.” 1 Petru 4, 7.

Cât trebuie să ne rugăm?

„Rugați-vă neîncetat.” 1 Tesaloniceni 5, 17

„Stăruiiți în rugăciune.” Romani 12, 12.

Creațiunea și Creatorul

Cine a creat cerurile și pământul?

„La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.” Genesa 1, 1.

Prin ce mijloace a adus Dumne-

zeu cerurile și pământul la existență?

„Cerurile au fost făcute prin Cuvântul Domnului, și toată oștirea lor prin suflarea gurii Lui. Căci El zice și se face; poruncește și ce poruncește ia ființă.” Psalm 33, 6.9.

Prin cine a creat Dumnezeu toate lucrurile?

„Pentru că prin El (Fiul) au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri și pe pământ, cele văzute și cele nevăzute: fie scaune de domnii, fie dregătorii, fie domnii, fie stăpâniri. Toate au fost făcute prin El și pentru El.” Coloseni 1, 16; vezi și Ioan 1, 3; Evrei 1, 1.2.

Cu ce scop a făcut Dumnezeu pământul?

„Căci așa vorbește Domnul, Făcătorul cerurilor, singurul Dumnezeu, care a întocmit pământul, l-a făcut și l-a întărit, l-a făcut nu ca să fie pustiu, ci l-a întocmit ca să fie locuit: „Eu sunt Domnul, și nu este altul!” Isaia 45, 18.

Pe ce cale a adus Dumnezeu locuitori pe pământul pe care-l crease?

„Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s-a făcut astfel un suflet viu.” Genesa 2, 7.

După ce chip a fost făcut omul?

„Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiească i-a făcut.” Genesa 1, 27.

Toate lucrurile au fost create prin Domnul Hristos.

„Pentru că prin El (Fiul) au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri și pe pământ, cele văzute și cele nevăzute: fie scaune de domnii, fie dregătorii, fie domnii, fie stăpâniri. Toate au fost făcute prin El și pentru El. El este Capul trupului, al Bisericii. El este începutul, cel întâi născut dintre cei morți, pentru ca în toate lucrurile să aibă întâietatea.” Coloseni 1, 16.18.

Ce text din Scriptură ne spune direct care este puterea creatoare care îl transformă pe credincios?

„Căci noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele.” Efeseni 2, 10.

Originea răului

Cum este descris conflictul dintre Hristos și Satana?

„Și în cer s-a făcut un război. Mihail și îngerii Lui s-au luptat cu balaurul. Și balaurul cu îngerii lui s-au luptat și ei, dar n-au putut birui; și locul lor nu li s-a mai găsit în cer. Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit Diavolul și Satana, acela care înșală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.” Apocalipsa 12, 7-9.

Notă - Conflictul a început în cer și continuă pe pământ.

Cu cine a început păcatul?

„Cine păcătuiește, este de la diavolul, căci diavolul păcătuiește de la început.” 1 Ioan 3, 8.

De când este diavolul un ucigaș?

„Voi aveți de tată pe diavolul; și vreți să împliniți poftele tatălui vostru. El de la început a fost ucigaș; și nu stă în adevăr, pentru că în el nu este adevăr.” Ioan 8, 44.

A fost Satana totdeauna păcătos?

„Ai fost fără prihană în căile tale, din ziua când ai fost făcut, până în ziua când s-a găsit nelegiuirea în tine.” Ezechiel 28, 15.

Notă - Declarația din Ioan 8, 44, „că el nu stă în adevăr”, arată că Satana a fost odată perfect și în adevăr. Petru vorbește despre „îngeri care au păcătuit” (vezi 2 Petru 2, 4); și Iuda se referă la „îngerii care nu și-au păstrat vrednicia - poziția și funcția anterioară - n.t.” Iuda 6. Îngerii aceștia au fost odată fără păcat.

Ce altă afirmație a Domnului Hristos plasează asupra lui Satana și a îngerilor săi responsabilitatea originii păcatului?

„Apoi va zice celor de la stânga Lui: ‘Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care a fost pregătit diavolului și îngerilor lui!’” Matei 25, 41.

Contrast între Satana și Domnul Hristos

Ce a condus la păcatul, rebeliunea și decăderea lui Satana?

„Ți s-a îngâmfat inima din pricina frumuseții tale, ți-ai stricat înțelepciunea cu strălucirea ta.” Ezechiel 28, 17.

„Tu ziceai în inima ta: ‘Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu; voi ședea pe muntele adunării Dumnezeilor, la capătul miazănoaptei... voi fi ca Cel Prea Înalt.’” Isaia 14, 13.14.

De ce s-a pronunțat în același timp un 'vai' la adresa lumii?

„Vai de voi, pământ și mare ! Căci diavolul s-a pogorât la voi, cuprins de o mânie mare, fiindcă știe că are puțină vreme.“ Apoc. 12, 12.

„Isus le-a zis: 'Am văzut pe Satana căzând ca un fulger din cer'." Luca 10, 18.

Căderea omului

Când au intrat păcatul și moartea în lume?

„De aceea, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume, și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuit.“ Romani 5, 12.

Cu ce cuvinte l-a condamnat Dumnezeu pe Cain ca păcătos?

„Nu-i așa? Dacă faci bine, vei fi bine primit; dar dacă faci rău, păcatul pânzește la ușă... Și Dumnezeu a zis: 'Ce ai făcut? Glasul sângelui fratelui tău strigă din pământ la Mine. Acum blestemat ești tu, izgonit din ogrorul acesta, care și-a deschis gura ca să primească din mâna ta sângele fratelui tău'." Genesa 4, 7.10.11.

Ce alt blestem a căzut ca rezultat al primei crime?

„Când vei lucra pământul, să nu-ți mai dea bogăția lui.“ Genesa 4, 12.

Cum au fost pământul și vegetația sa afectate de păcatul lui Adam?

„Blestemat este acum pământul din pricina ta. Cu multă trudă să-ți scoți hrana din el în toate zilele vieții tale; spini și pâlămidă să-ți dea, și să mănânci iarba de pe câmp.“ Genesa 3, 17.18.

Care este plata păcatului?

„Plata păcatului este moartea.“ Romani 6, 23.

„În ziua în care vei mânca din el vei muri negreșit.“ Genesa 2, 17.

„Sufletul care păcătuiește, acela va muri.“ Ezechiel 18, 4.

Care este definiția păcatului?

„Oricine face păcat, încalcă legea: pentru că păcatul este călcarea legii (King James Bible n.t.).“ 1 Ioan 3, 4.

Ce precede manifestarea păcatului?

„Apoi pofta, când a zămislit, dă naștere păcatului.“ Iacov 1, 15.

„Tot ce nu vine din credință e păcat.“ Romani 14, 23.

Notă - Noi călcăm Legea, sau nu ascultăm de Dumnezeu, dacă nu avem încredere în El.

Rezultatele păcatului

Care este rezultatul final sau fructul păcatului?

„Și păcatul odată făptuit, aduce moartea.“ Iacov 1, 15.

Cum poate să scape omul de pedeapsa aceasta?

„Fiindcă plata păcatului este moartea: dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.“ Romani 6, 23.

Nevoia unui Mântuitor

Cui îi este dat darul următor?

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.“ Ioan 3, 16.

Cum poate fi primit acest dar?

„Oricine crede în El, nu este judecat; dar cine nu crede, a și fost judecat, pentru că n-a crezut în Numele singurului Fiu al lui Dumnezeu.“ Ioan 3, 18.

„Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu.“ Ioan 1, 12.

Ce este păcatul?

Cum îl descrie Biblia?

„Oricine face păcat, face și fărădelege; și păcatul este fărădelege. Să știți că El S-a arătat ca să ia păcatele; și în El nu este păcat.“ 1 Ioan 3, 4.5.

Care este rezultatul păcatului înfăptuit cu voia omului?

„Căci, dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate, ci doar o așteptare înfricoșată a judecății și văpaia unui foc, care va mistui pe cei răzvrățiți.“ Evrei 10, 26.27.

Legea lui Dumnezeu

Cum a proclamat Dumnezeu Legea Sa poporului Său?

„Și Domnul v-a vorbit din mijlocul focului; voi ați auzit sunetul cuvintelor Lui, dar n-ați văzut nici un chip, ci ați auzit doar un glas. El Și-a vestit legământul Său, pe care v-a poruncit să-l păziți, cele zece porunci; și le-a scris pe două table de piatră.“ Deuteronom 4, 12.13; vezi și Neemia 9, 13.14. Pentru cele zece porunci, vezi Exodul 20, 1-17 și Deutr. 5, 6-21.

Cât de cuprinzătoare sunt aceste porunci?

„Teme-te de Dumnezeu și păzește

poruncile Lui; căci aceasta este datoria fiecărui om.“ Ecclesiastul 12, 13.

Care este natura Legii lui Dumnezeu?

„Așa că Legea, negreșit, este sfântă, și porunca este sfântă, dreaptă și bună. Știm, în adevăr, că Legea este duhovnicească; dar eu sunt pământesc, vândut rob păcatului.“ Romani 7, 12.14.

Ce texte arată că Legea celor zece porunci, pronunțată și scrisă pe Muntele Sinai, este legea libertății pentru creștini?

„Căci, cine păzește toată legea, și greșește într-o singură poruncă, se face vinovat de toate. Căci, Cel ce a zis: 'să nu preacurvești' a zis și: 'să nu ucizi'. Acum, dacă nu preacurvești, dar ucizi, te faci călcător al legii. Să vorbiți și să lucrați ca niște oameni care au să fie judecați de o lege a slobozeniei.“ Iacov 2, 10-12.

Poate cineva să-L cunoască pe Dumnezeu și să nu țină poruncile Sale?

„Cine zice: 'Îl cunosc', și nu păzește poruncile Lui, este un mincinos, și adevărul nu este în el.“ 1 Ioan 2, 4.

Cum putem ști dacă îi iubim pe frați?

„Cunoaștem că iubim pe copiii lui Dumnezeu prin aceea că iubim pe Dumnezeu și păzim poruncile Lui.“ 1 Ioan 5, 2.

Ce înseamnă să-L iubești pe Dumnezeu?

„Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui.“ 1 Ioan 5, 3.

Cum S-a purtat Domnul Hristos față de poruncile Tatălui Său?

„Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea Lui.“ Ioan 15, 10.

Dacă cineva pretinde că rămâne în Hristos, cum trebuie să trăiască?

„Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus.“ 1 Ioan 2, 6.

Ce a spus Domnul Isus despre atitudinea Sa față de Lege?

„Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Proorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc.“ Matei 5, 17.

Ce ne-a învățat El în legătură cu stabilitatea Legii?

„Căci adevărat vă spun, câtă vreme nu va trece cerul și pământul, nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din

lege, înainte ca să se fi întâmplat toate lucrurile.“ Matei 5, 18.

Cât de specific este Dumnezeu în ceea ce privește purtarea creștină?

„Căci, cine păzește toată legea, și greșește într-o singură poruncă, se face vinovat de toate.“ Iacov 2, 10.

Legea și Evanghelia

Care este scopul Legii?

„Căci nimeni nu va fi socotit neprihănit înaintea Lui, prin faptele Legii, deoarece prin Lege vine cunoștința deplină a păcatului.“ Romani 3, 20.

Ce se spune despre Evanghelie?

„Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede.“ Romani 1, 16.

Ce promite Domnul Hristos în legătură cu noul legământ?

„Dar acum Hristos a căpătat o slujbă cu atât mai înaltă, cu cât legământul al cărui mijlocitor este El, e mai bun, căci este așezat pe făgăduințe mai bune... Dar iată legământul, pe care-l voi face cu casa lui Israel, după acele zile, zice Domnul: voi pune legile Mele în mintea lor și le voi scrie în inimile lor.“ Evrei 8, 6.10.

De ce este firea pământească vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu?

„Fiindcă umblarea după lucrurile firii pământești este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, căci ea nu se supune Legii lui Dumnezeu, și nici nu poate să se supună.“ Romani 8, 7.

Poate omul singur, fără ajutorul Domnului Hristos, să țină Legea?

„Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu, aduce multă roadă; căci, despărțiți de mine, nu puteți face nimic.“ Ioan 15, 5; vezi și Romani 7, 14-19.

Cine va intra în Împărăția Cerurilor?

„Nu oricine-mi zice: 'Doamne, Doamne!' va intra în Împărăția Cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri.“ Matei 7, 21.

Cum vor fi oamenii evaluați prin prisma poruncilor lui Dumnezeu?

„Așa că, oricine va strica una din cele mai mici din aceste porunci, și va învăța pe oameni așa, va fi chemat cel mai mic în Împărăția cerurilor; dar oricine le va păzi, și va învăța pe alții să le păzească, va fi chemat mare în Împărăția cerurilor.“ Matei 5, 19.

Poate credinciosul să continue

să păcătuiescă după ce a cunoscut harul lui Dumnezeu?

„Ce vom zice dar? Să păcătuim mereu, ca să se înmulțească harul? Nicidecum ! Noi, care am murit față de păcat, cum să mai trăim în păcat?“ Romani 6, 1.2.

Ce text din Sfânta Scriptură elimină orice speranță de justificare prin fapte?

„Căci nimeni nu va fi socotit neprihănit înaintea Lui, prin faptele Legii, deoarece prin Lege vine cunoștința deplină a păcatului.“ Romani 3, 20.

Pe ce cale sunt justificați toți credincioșii în Domnul Isus?

„Și sunt socotiți neprihăniți fără plată prin harul Său, prin răscumpărarea care este în Hristos Isus.“ Romani 3, 24.

Ce interpretare spirituală a dat Domnul Hristos poruncilor a 6-a și a 7-a?

„Ați auzit că s-a zis celor din vechime: ‘Să nu uciți; oricine va ucide, va cădea sub pedeapsa judecății’. Dar Eu vă spun că oricine se mânie pe fratele său fără motiv, va fi pasibil de judecată“ (King James Bible). Matei 5, 21.22.

„Ați auzit că s-a zis celor din vechime: ‘Să nu preacurvești.’ Dar Eu vă spun că oricine se uită la o femeie ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui“ Matei 5, 27.28.

Suferințele Domnului Hristos

Ce a spus profetul că va trebui să îndure Domnul Hristos?

„Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura. El a fost luat prin apăsare și judecată; dar cine din cei de pe vremea Lui a crezut că El fusese șters de pe pământul celor vii și lovit de moarte pentru păcatele poporului meu? Isaia 53, 7.8.

A cunoscut Domnul Hristos dinainte tratamentul pe care urma să-L primească?

„Isus a luat cu Sine pe cei doisprezece și le-a zis: ‘Iată că ne suim la Ierusalim, și tot ce a fost scris prin prooroci despre Fiul Omului, se va împlini. Căci va fi dat în mâna Neamurilor; Îl vor batjocori; Îl vor ocări; Îl vor scuipa și, după ce-L vor bate cu

nuiiele, Îl vor omorî, dar a treia zi va învia.“ Luca 18,31-33.

Cum L-au tratat soldații romani pe Domnul Hristos?

„Au împletit o cunună de spini, pe care l-au pus-o pe cap, și l-au pus o trestie în mâna dreaptă. Apoi îngenuncheau înaintea Lui, își băteau joc de El, și ziceau: ‘Plecăciune, Împăratul Iudeilor!’ și scuipau asupra Lui, și luau trestia și Îl băteau în cap.“ Matei 27, 29.30.

După ce a fost dus la locul răstignirii, ce bătură l-a dat ca să amestece?

„l-au dat să bea vin amestecat cu fiere; dar, când l-a gustat, n-a vrut să bea.“ Matei 27, 34.

În ce rugăciune pentru aceia care L-au crucificat a manifestat Domnul Hristos adevăratul spirit al Evangheliei - iubire pentru păcătoși?

„Isus zicea: Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac!“ Luca 23, 34.

Cu ce cuvinte L-au batjocorit marii preoți și alții, în timp ce Domnul Isus era pe cruce?

„Preoții cei mai de seamă, împreună cu cărturarii și bătrânii, își băteau și ei joc de El, și ziceau: pe alții i-a mântuit, iar pe Sine nu Se poate mântui! Dacă este El Împăratul lui Israel, să se poarte acum de pe cruce, și vom crede în El!“ Matei 27, 41.42.

Cum s-a încheiat această scenă teribilă?

„Când a luat Isus oțetul, a zis: ‘S-a isprăvit !’ Apoi Și-a plecat capul și Și-a dat duhul.“ Ioan 19, 30.

Învierea Domnului Hristos

„Eu sunt Cel viu. Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților.“ Apoc. 1, 18.

Ce efect a avut această predicție asupra ucenicilor Săi, după învierea Sa?

„Tocmai de aceea, când a înviat din morți, ucenicii Lui și-au adus aminte că le spusese vorbele acestea; și au crezut Scriptura și cuvintele pe care le spusese Isus.“ Ioan 2, 22.

„V-am învățat înainte de toate, așa cum am primit și eu: că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi; că a fost îngropat și a înviat a treia zi, după Scripturi.“ 1 Corinteni 15, 3.4.

„Și că s-a arătat lui Chifa, apoi ce-

lor doisprezece. După aceea S’a arătat la peste cinci sute de frați deodată, dintre care cei mai mulți sunt încă în viață, iar unii au adormit. În urmă S-a arătat lui Iacov, apoi tuturor apostolilor.“ 1 Corinteni 15, 5-7.

Neprihănirea prin credință

Cum îl socotește Dumnezeu pe om neprihănit?

„Pentru ca, o dată socotiți neprihăniți prin harul Lui, să ne facem, în nădejde, moștenitori ai vieții veșnice.“ Tit 3, 7.

Prin ce mijloc se pune acest har la dispoziția păcătoșului?

„Deci, cu atât mai mult acum, când suntem socotiți neprihăniți, prin sângele Lui, vom fi mântuiți prin El de mânia lui Dumnezeu.“ Romani 5, 9.

Cum se poate primi această neprihănire?

„Pentru că noi credem că omul este socotit neprihănit prin credință, fără faptele Legii.“ Romani 3, 28.

Care este singura cale prin care păcătoșii pot fi îndreptățiți?

„Totuși, fiindcă știm că omul nu este socotit neprihănit prin faptele Legii, ci numai prin credința în Isus Hristos, am crezut și noi în Isus Isus, ca să fim socotiți neprihăniți prin credința lui Hristos, iar nu prin faptele Legii.“ Galateni 2, 16.

Pe ce bază nu există nici o posibilitate de îndreptățire pentru păcătoși?

„Căci nimeni nu va fi socotit neprihănit înaintea Lui, prin faptele Legii, deoarece prin Lege vine cunoștința deplină a păcatului.“ Romani 3, 20.

Ce mărturie dă moartea lui Hristos la afirmația de mai sus?

„Nu vreau să fac zadarnic harul lui Dumnezeu; căci dacă neprihănirea se capătă prin Lege, degeaba a murit Hristos.“ Galateni 2, 21.

Ce se poate dovedi prin orice încercare de a fi îndreptățit prin Lege?

„Voi, care voțiți să fiți socotiți neprihăniți prin Lege, v-ați despărțit de Hristos; ați căzut din har.“ Galateni 5, 4.

De ce nu a obținut Israel neprihănirea?

„Pe când Israel, care umbla după o Lege care să dea neprihănirea, n’a ajuns la Legea aceasta. Pentru ce?

Pentru că Israel n’a căutat-o prin credință, ci prin fapte. Ei s-au lovit de piatra de poticnire.“ Romani 9, 31.32.

Ce ne arată Legea?

„Deoarece prin Lege vine cunoștința deplină a păcatului.“ Romani 3, 20.

Ce aduce mărturie despre autenticitatea îndreptățirii prin credință, în afara faptelor Legii?

„Dar acum s-a arătat o neprihănire pe care o dă Dumnezeu, fără lege - despre ea mărturisesc Legea și Proorocii.“ Romani 3, 21.

Cât de necesară este credința?

„Și fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui !“ Evrei 11, 16.

Ce texte arată că îndreptățirea prin har și prin credință nu poate fi făcută o scuză pentru a continua în păcat?

„Ce vom zice dar? Să păcătuim mereu, ca să se înmulțească harul? Nicidecum ! Noi, care am murit față de păcat, cum să mai trăim în păcat?“ Romani 6, 1.2.

Desființează credința Legea lui Dumnezeu?

„Deci, prin credință desființăm noi Legea? Nicidecum. Dimpotrivă, noi întărim Legea.“ Romani 3, 31.

Pocăința

Cine este chemat la pocăință?

„N-am venit să chem la pocăință pe cei neprihăniți, ci pe cei păcătoși.“ Luca 5, 32.

Câți oameni sunt păcătoși?

„Fiindcă am dovedit că toți, fie Iudei, fie Greci, sunt sub păcat.“ Romani 3, 9.

Ce întrebări pot pune aceia care sunt convinși că sunt păcătoși?

„Fraților, ce să facem?“ Faptele Apostolilor 2, 37.

„Domnilor, ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?“ Faptele Apostolilor 16, 30.

Ce răspunsuri dă inspirația la aceste întrebări?

„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre.“

„Crede în Domnul Isus Hristos, și vei fi mântuit tu și casa ta“ Faptele Apostolilor 2, 38 ; 16, 31.

Care este rezultatul întristării după voia lui Dumnezeu?

„În adevăr, când întristarea este după voia lui Dumnezeu, aduce o

pocăință care duce la mântuire.”
2 Corinteni 7, 10.

Ce le-a spus Ioan Botezătorul fariseilor și saducheilor, când i-a văzut că vin să primească botezul?

„Pui de năpârci, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare?” Matei 3, 7.

Ce le-a spus el să facă?

„Faceți dar roade vrednice de pocăință.” Matei 3, 8.

Mărturisire și iertare

Ce făgăduință este dată celor care își mărturisesc păcatele?

„Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire.” 1 Ioan 1, 9.

Ce rezultate opuse însoțesc atât ascunderea, cât și mărturisirea păcatelor?

„Cine își ascunde fărădelegile, nu propășește, dar cine le mărturisește și se lasă de ele, capătă îndurare.” Proverbele 28, 13.

Ce este Dumnezeu gata să facă pentru toți cei care caută iertarea?

„Căci Tu ești bun, Doamne, gata să ierți, și plin de îndurare cu toți cei ce Te cheamă.” Psalm 86, 5.

În cine își punea David speranța iertării sale?

„Ai milă de mine, Dumnezeu, în bunătatea Ta ! După îndurarea Ta cea mare, șterge fărădelegile mele !” Psalm 51, 1.

Ce spune David că a făcut Dumnezeu, după ce el (David) și-a mărturisit păcatul?

„Atunci Ți-am mărturisit păcatul meu, și nu mi-am ascuns fărădelegea. Am zis: ‘Îmi voi mărturisi Domnului fărădelegile!’ Și Tu ai iertat vina păcatului meu.” Psalm 32, 5.

Ce îndemn este bazat pe faptul că Dumnezeu ne-a iertat?

„Dimpotrivă, fiți buni unii cu alți, miloși, și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos.” Efeseni 4, 32.

Prin cine sunt acordate atât pocăința, cât și iertarea?

„Dumnezeul părinților noștri a înviat pe Isus, pe care voi L-ați omorât, atârându-L pe lemn. Pe acest Isus, Dumnezeu L-a înălțat cu puterea Lui, și L-a făcut Domn și Mântuitor, ca să dea lui Israel pocăință și iertarea păcatelor.” Faptele Apostolilor 5, 30.31.

Duhul Sfânt și

lucrarea Sa

Ce făgăduință prețioasă a dăruit Domnul Isus ucenicilor Săi, cu puțin timp înainte de crucificarea Sa?

„Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac.” Ioan 14, 16.

De ce a trebuit să plece Domnul Hristos?

„Totuși, vă spun adevărul: Vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă Mă duc, vi-L voi trimite.” Ioan 16, 7.

Cine este Mângâietorul și ce lucrare face El?

„Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl, în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile, și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.” Ioan 14, 26.

Ce alt titlu are Mângâietorul?

„Când va veni Mângâietorul, pe care-L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului, care purcede de la Tatăl, El va mărturisi despre Mine.” Ioan 15, 26.

Ce a spus Domnul Isus că va face Duhul adevărului?

„Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit, și vă va descoperi lucrurile viitoare.” Ioan 16, 13.

Ce avertizare este dată în consecință?

„Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluit pentru ziua răscumpărării.” Efeseni 4, 30.

Există o limită a eforturilor Duhului lui Dumnezeu?

„Atunci Domnul a zis: ‘Duhul Meu nu se va strădui pururea pentru om’.” (King James Bible, n.t.) Genesa 6,3.

Pentru ce s-a rugat David?

„Nu mă lepăda de la Fața Ta, și nu lua de la mine Duhul Tău cel Sfânt.” Psalm 51, 11.

Cine i-a mișcat pe profeți ca să transmită mesajele?

„Căci nici o proorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt.” 2 Petru 1, 21.

Care este roada Duhului?

„Roada Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine,

credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor.” Galateni 5, 22.23.

Despre ce temă ar trebui să fim informați?

„În ce privește darurile duhovnicești, fraților, nu voiesc să fiți în necunoștință.” 1 Corinteni 12, 1.

Ce daruri sunt date?

„Și Dumnezeu a rânduit în Biserică, întâi, apostoli; al doilea, prooroci; al treilea, învățători; apoi pe cei ce au darul tămăduirilor, ajutorărilor, cârmuirilor, și vorbirii în felurite limbi.” 1 Corinteni 12, 28.

Botezul creștin

Ce ritual este strâns legat de credința în Evanghelie?

„Apoi le-a zis: ‘Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede, va fi osândit.’” Marcu 16, 15.16.

Cum au răspuns oamenii la predica lui Ioan?

„Locuitorii din Ierusalim, din toată Iudea și din toate împrejurimile Iordanului, au început să iasă la el; și, mărturisindu-și păcatele, erau botezați de el în râul Iordan.” Matei 3, 5.6.

Cu ce a asociat apostolul Petru botezul în predica sa din Ziua Cincizecimii?

„’Pocăiți-vă’, le-a zis Petru, ‘și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre’.” Faptele Apostolilor 2,38.

Ce este spălat cu ocazia botezului?

„Și acum, ce zăbovești? Scoală-te, primește botezul, și fii spălat de păcatele tale, chemând Numele Domnului.” Faptele Apostolilor 22, 16; vezi și Tit 3,5; 1 Petru 3, 21.

Prin ce mijloc sunt spălate păcatele?

„A Lui, care ne iubește, care ne-a spălat de păcatele noastre cu sângele Său.” Apocalipsa 1, 5.

Cu ce s-au îmbrăcat toți cei care au fost botezați în Domnul Hristos?

„Toți care ați fost botezați în Hristos, v-ați îmbrăcat cu Hristos.” Galateni 3, 27.

Deci, în ce experiență sunt toți aceștia botezați?

„Nu știți că toți câți am fost botezați în Isus Hristos, am fost botezați în moartea Lui?” Romani 6, 3.

Cum este descris un astfel de

botez?

„Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă.” Romani 6, 4.

Așadar, cât de deplin suntem noi uniți cu Hristos în experiența morții și învierii Sale?

„În adevăr, dacă ne-am făcut una cu El, printr-o moarte asemănătoare cu a Lui, vom fi una cu El și printr-o înviere asemănătoare cu a Lui.” Romani 6, 5.

Ce întrebare a pus famenul, după ce Filip L-a predicat pe Hristos?

„Pe când își urmau ei drumul, au dat peste o apă. Și famenul a zis: ‘Uite apă; ce mă împiedică să fiu botezat?’” Faptele Apostolilor 8, 36.

Unde l-a dus Filip pe famen ca să-l boteze?

„A poruncit să stea carul, s-au pogorât amândoi în apă, și Filip a botezat pe famen.” Faptele Apostolilor 8, 38.

Ce exemplu le-a dat Domnul Isus urmașilor Săi, la începutul misiunii Sale?

„Atunci a venit Isus din Galilea la Iordan, la Ioan, ca să fie botezat de el.” Matei 3, 13.

Darul dărniceiei

Ce a spus Domnul Hristos despre binecuvântarea dărniceiei?

„În toate privințele v-am dat o pildă, și v-am arătat că, lucrând astfel, trebuie să ajutați pe cei slabi, și să vă aduceți aminte de cuvintele Domnului Isus, care Însuși a zis: ‘Este mai ferice să dai decât să primești’.” Faptele Apostolilor 20, 35.

Ce post este cel mai bine acceptat în fața lui Dumnezeu?

„Iată postul plăcut Mie: ... Împarte-ți pâinea cu cel flămând, și adu în casa ta pe nenorociți fără adăpost; dacă vezi pe un om gol, acoperă-l și nu întoarce spatele semnelui tău.” Isaia 58, 6.7.

Pe ce cale ni se poruncește să-L onorăm pe Dumnezeu?

„Cinstește pe Domnul cu averile tale, și cu cele dintâi roade din tot venitul tău.” Proverbele 3, 9.

Ce parte din veniturile omului o cere Domnul ca fiind a Sa în mod special?

„Orice zecială din pământ, fie din

roadele pământului, fie din rodul pomilor, este a Domnului; este un lucru închinat Domnului.” Leviticul 27, 30.

Pentru al cui suport și pentru ce lucrare era devotată zecimea în Israel?

„Fiilor lui Levi le dau ca moștenire orice zeciuială în Israel, pentru slujba pe care o fac ei, pentru slujba cortului întâlnirii.” Numeri 18, 21.

De ce se face vinovat cel ce reține zecimea și darurile de bunăvoie?

„Se cade să înșele un om pe Dumnezeu, cum Mă înșelați voi?” „Dar voi întrebați: ‘Cu ce Te-am înșelat?’ Cu zeciuilele și darurile de mâncare.” Maleahi 3, 8.

În ce privință ne-a spus Domnul să-L încercăm și cu ce condiție ne promite El mari bnecuvântări?

„Aduceți însă la casa vistieriei toate zeciuilele, ca să fie hrană în Casa Mea; puneți-Mă astfel la încercare, zice Domnul oștirilor, și veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgazurile cerurilor, și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare. Și voi mostra pentru voi pe cel ce mănâncă (lăcusta), și nu vă va nimici roadele pământului, și vița nu va fi neroditoare în câmpiile voastre, zice Domnul oștirilor.” Maleahi 3, 10, 11.

Cu ce spirit ar trebui să dăm?

„Fiecare să dea după cum a hotărât în inima lui: nu cu părere de rău sau de silă, căci ‘pe cine dă cu bucurie, îl iubește Dumnezeu.’” 2 Corint. 9, 7.

Ce a spus Domnul Hristos în legătură cu dărnicia?

„În toate privințele v-am dat o pildă, și v-am arătat că, lucrând astfel, trebuie să ajutați pe cei slabi, și să vă aduceți aminte de cuvintele Domnului Isus, care Însuși a zis: ‘Este mai ferice să dai decât să primești.’” Faptele Apostolilor 20, 35.

În ce condiții sunt acceptate darurile?

„Pentru că, dacă este bunăvoință, darul este primit, avându-se în vedere ce are cineva, nu ce n-are.” 2 Corinteni 8, 12.

Când i-a trimis Domnul Hristos pe ucenicii Săi să predice, să-i vindece pe bolnavi și să învieze morții, ce le-a spus?

„Vindecați pe bolnavi, înviați pe morți, curățiți pe leproși, scoateți afară dracii. Fără plată ați primit, fără plată

să dați.” Matei 10, 8.

Sănătate bună

Ce i-a dorit apostolul Ioan lui Gaiu?

„Prea iubitele, doresc ca toate lucrurile tale să-ți meargă bine, și sănătatea ta să sporească tot așa cum sporește sufletul tău.” 3 Ioan 2.

De ce trebuie menținută sănătatea corpului?

„Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.” 1 Corinteni 6, 20.

Ce trebuie să fie corpul?

„Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt, care locuiește în voi, și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri?” 1 Corinteni 6, 19.

Ce efect are veselie asupra sănătății?

„O inimă veselă este un bun leac.” Proverbele 17, 22.

Cum le-a asigurat Mântuitorul odihnă ucenicilor Săi?

„Isus le-a zis: ‘Veniți singuri la o parte, într-un loc pustiu, și odihniți-vă puțin.’” Marcu 6, 31.

Cum suntem îndemnați să prezentăm trupurile noastre lui Dumnezeu?

„Vă îndemn dar, fraților,...să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu.” Romani 12, 1.

Ce țel înalt ar trebuie să domine obișnuințele noastre de viață?

„Deci, fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva: să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu.” 1 Corinteni 10, 31.

Ce avertizare este dată acelor care îi conduc pe alții la nestăpânire de sine?

„Vai de cel ce dă aproapelui său să bea, vai de tine care îi torni băutură spumoasă și-l amețești, ca să-i vezi goliciunea!” Habacuc 2, 15.

Pot bețivii să intre în Împărăția cerurilor?

„Nici curvarii, nici închinătorii la idoli, ...nici hoții, nici cei lacomi, nici bețivii, nici defăimătorii, nici hrăpăreții nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu.” 1 Corinteni 6, 9, 10; vezi și Apocalipsa 21, 27

Care este unul din rezultatele

rele ale nestăpânirii de sine?

„Nu fi printre cei ce beau vin, nici printre cei ce se îmbuibază cu carne. Căci bețivul și cel ce se dedă la îmbuibare sărăcesc.” Proverbele 23, 20, 21.

Ce poate fi spus despre întrebuițarea tabacului?

Fiind o otravă de prim rang, tabacul este extrem de dăunător.

Notă - „Tabacul este otrava cea mai subtilă cunoscută de chimiști, cu excepția acidului cianhidric.” *M. Orfila, fost președinte al Academiei Medicale din Paris.*

Care a fost alimentația originală, rânduită de Dumnezeu?

„Și Dumnezeu a zis: ‘Iată că v-am dat orice iarbă care face sămânță și care este pe fața întregului pământ, și orice pom, care are în el rod cu sămânță: aceasta să fie hrana voastră.’” Genesa 1, 29.

Notă - Cu alte cuvinte, legume, cereale, fructe și nuci.

Când a ales Dumnezeu pe Israel ca să fie poporul Său, ce fel de carne era exclusă din dieta prescrisă pentru ei?

Aceea numită necurată. Vezi Leviticul 11 și Deuteronomul 14.

Unde sunt morții?

Cum prezintă Biblia moartea?

„Nu voim, fraților, să fiți în necunoștință despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți, care n-au nădejde.” 1 Tesaloniceni 4, 13. Vezi și 1 Corinteni 15, 18, 20; Ioan 11, 11-14.

„Mulți din cei ce dorm în țărâna pământului se vor scula.” Daniel 12, 2; vezi și Eclesiastul 3, 20; 9, 10.

Se află morții cei dreپți în cer și-L laudă pe Dumnezeu?

„Căci David nu s-a suit în ceruri.” Faptele Apostolilor 2, 34.

„Nu morții laudă pe Domnul, și nici vreunul din cei ce se pogoară în locul tăcerii.” Psalmul 115, 17.

Are vreun mort cunoștință de Dumnezeu?

„Căci cel ce moare nu-și mai aduce aminte de Tine.” Psalm 6, 5.

Ce știe un mort despre familia sa?

„De ajuns fiii lui la cinste, el nu știe nimic; de sunt înjosiți, habar n-are.” Iov 14, 21.

Ce se întâmplă cu gândurile omului la moarte?

„Sufлера lor trece, se întorc în

pământ, și în aceeași zi le pier și planurile lor.” Psalm 146, 4.

Știu morții ceva?

„Cei vii, în adevăr, măcar știu că vor muri; dar cei morți nu știu nimic.” Eclesiastul 9, 5.

Au ei vreo parte la ce se întâmplă pe pământ?

„Și dragostea lor, și ura lor, de mult au pierit, și niciodată nu vor mai avea parte de tot ce se face sub soare.” Eclesiastul 9, 6.

Când are loc învierea dreptilor?

„Căci Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhangel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogoři din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos.” 1 Tesaloniceni 4, 16.

Ce vine asupra tuturor oamenilor ca rezultat al căderii în păcat?

„În Adam mor toți.” 1 Corinteni 15, 22; vezi și Romani 5, 12.

Cât de mult realizăm după moarte?

„Tot ce găsește mâna ta să facă, fă cu toată puterea ta! Căci, în locuința morților, în care mergi, nu mai este nici lucrare, nici chibzuială, nici știință, nici înțelepciune!” Eclesiastul 9, 10.

A cui voce va învia morții?

„Nu vă mirați de lucrul acesta; pentru că vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui, și vor ieși afară din ele. Cei ce au făcut binele, vor învia pentru viață; iar cei ce au făcut răul, vor învia pentru judecată.” Ioan 5, 28, 29.

În ce cuvinte este exprimat ultimul triumf asupra morții și a mormântului?

„O, moarte, unde îți este boldul? Mormântule, unde îți este biruința?” 1 Corinteni 15, 55. (King James Bible, n.t.)

După ce model vor fi refăcute corpurile celor înviați?

„Dar cetățenia noastră este în ceruri, de unde și așteptăm ca Mântuitor pe Domnul Isus Hristos. El va schimba trupurile noastre pieritoare, și le va face asemenea trupului slavei Sale.” Filipeni 3, 20, 21.

Instituția Sabatului

Cine și când a instituit Sabatul?

„Astfel au fost sfărșite cerurile și pământul, și toată oștirea lor. În ziua a șaptea Dumnezeu Și-a sfărșit lucrarea pe care o făcuse; și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse.” Genesa 2, 1, 2.

„Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui, pe care o zidise și o făcuse.” Genesa 2, 3.

Care este motivul sfințirii zilei Sabatului?

„Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea, și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o.” Exodul 20, 11.

Notă - Sabatul este monumentul comemorativ al creațiunii. Dumnezeu a intenționat ca, prin ținerea lui, omul să-și amintească întotdeauna de El, ca adevăratul Dumnezeu viu, Creatorul tuturor lucrurilor.

Care zi este Sabatul?

„Ziua a șaptea este Sabatul.” Exodul 20, 10. (Sâmbăta în română)

A fost Sabatul prevăzut ca zi de închinare publică?

„Șase zile să lucrați; dar ziua a șaptea este Sabatul, ziua de odihnă, cu o adunare sfântă.” Leviticul 23, 3.

Notă - O adunare este o întrunire de oameni.

Cu ce alt scop a dăruit Dumnezeu Sabatul poporului Său, ca să fie un semn sau o aducere aminte?

„Le-am dat și Sabatele Mele, să fie ca un semn între Mine și ei, pentru ca să știe că Eu sunt Domnul, care-i sfințesc.” Ezechiel 20, 12.

Cât de des se vor aduna cei răscumpărați ca să se închine Domnului?

„Căci după cum cerurile cele noi, și pământul cel nou, pe care le voi face, vor dăinui înaintea Mea - zice Domnul - așa va dăinui și sămânța voastră și numele vostru. În fiecare lună nouă și în fiecare Sabat, va veni orice făptură să se închine înaintea Mea, zice Domnul.” Isaia 66, 22.23.

Când începe Sabatul, în de acord cu Biblia?

„Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua întâi... Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a doua.” etc. Vezi Genesa 1, 5.8.13.19.23.31.

„Din seara zilei până în seara următoare, să prăznuiți Sabatul vostru.” Leviticul 23, 32; vezi și Marcu 1, 32.

A ținut Domnul Hristos Sabatul

când a fost pe pământ?

„Și, după obiceiul Său, în ziua Sabatului, a intrat în sinagogă. S-a sculat să citească.” Luca 4, 16.

Deși Domnul era Făcătorul Sabatului și-l sfințea, cum a fost El pândit și spionat în ziua aceasta?

„Cărturarii și Fariseii pândeau pe Isus, să vadă dacă-l va vindeca în ziua Sabatului, ca să aibă de ce să-L învinuiască.” Luca 6, 7.

Cum a înfruntat Domnul Isus ideile lor false despre ținerea Sabatului?

„Și Isus le-a zis: ‘Vă întreb: Este îngăduit în ziua Sabatului a face bine ori a face rău? A scăpa o viață sau a o pierde?’” Luca 6, 9.

„Ei turbau de mânie, și s-au sfătuit ce ar putea să facă lui Isus.” Luca 6, 11.

„Fariseii au ieșit afară, și s-au sfătuit îndată cu Irodianii cum să-L piardă.” Marcu 3, 6.

Ziua Domnului

În ce zi spune Ioan că era în Duhul?

„În ziua Domnului eram în Duhul.” Apocalipsa 1, 10.

Ce spune porunca despre ziua Domnului?

„Dar ziua a șaptea este Sabatul Domnului.” Exodul 20, 10 (King James Bible, n.t.)

Cum numește profetul Isaia Sabatul zilei a șaptea, vorbind în Numele lui Dumnezeu?

„Ziua Mea cea sfântă.” Isaia 58, 13.

Așadar, în ce zi era Ioan în Duhul?

În ziua a șaptea, în ziua de Sabat. Notă - În toată Biblia nu găsim ca Dumnezeu să fi revendicat o altă zi a săptămânii ca fiind ziua Sa.

A ținut Domnul Hristos Sabatul?

„Și, după obiceiul Său, în ziua Sabatului, a intrat în sinagogă. S-a sculat să citească.” Luca 4, 16.

„Eu am păzit poruncile Tatălui Meu.” Ioan 15, 10.

Au ținut urmașii Domnului Hristos Sabatul după moartea Sa?

„S-au întors, și au pregătit miresme și miruri. Apoi, în ziua Sabatului, s-au odihnit după Lege.” Luca 23, 56.

„Pentru ca toți să cinstescă pe Fiul cum cinstesc pe Tatăl.” Ioan 5, 23.

„Eu și Tatăl una suntem.” Ioan

10, 30.

Notă: „Toți” aici înseamnă omenirea.

Al cui Domn este Fiul omului?

„Căci Fiul omului este Domn și al Sabatului.” Matei 12, 8; vezi Marcu 2, 28.

Cine a creat Sabatul?

„Toate lucrurile au fost făcute prin El” (Hristos, Cuvântul). Ioan 1, 3.

Ce zi precedă ziua întâi a săptămânii?

„La sfârșitul zilei Sabatului, când începea să se lumineze spre ziua dintâi a săptămânii...” Matei 28, 1.

Notă - După Noul Testament, Sâmbăta trecuse când începuse prima zi a săptămânii.

Ce zi a săptămânii este Sabatul „după poruncă”?

„Dar ziua a șaptea este Sabatul Domnului, Dumnezeul tău.” Exodul 20, 10 (King James Bible, n.t.)

Notă - Este evident că Sabatul Noului Testament este același cu Sabatul Vechiului Testament, și că nu există nimic în Noul Testament care înlătură Sabatul zilei a șaptea, Sâmbăta și pune în locul lui ziua întâi a săptămânii.

Cum sunt descriși închinătorii fiarei, în contrast cu închinătorii lui Dumnezeu?

„Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.” Apocalipsa 14, 12.

Schimbarea Sabatului

Cum a luat ființă ținerea duminicii?

Mulți cred că Domnul Hristos a schimbat ziua de odihnă, dar vedem, din propriile Sale cuvinte, că El nu a venit pentru scopul acesta. Trebuie să căutăm în altă parte răspunderea pentru schimbarea aceasta.

Ce a spus Domnul Hristos despre Lege în renumita Să cuvântare de pe munte?

„Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Proorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc. Căci adevărat vă spun, câtă vreme nu va trece cerul și pământul, nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din Lege, înainte ca să se fi împlătit toate lucrurile. Așa că, oricine va strica una din cele mai mici din aceste porunci, și va învăța pe oameni așa, va fi chemat cel mai mic în Împărăția cerurilor.” Matei 5, 17-19.

Ce a spus Dumnezeu prin profetul Daniel că se va încumeta să

facă puterea reprezentată prin „micul corn”?

„El va rosti vorbe de hulă împotriva Celui Prea Înalt, va asupra pe sfinții Celui Prea Înalt, și se va încumeta să schimbe vremile și legea.” Daniel 7, 25.

Ce putere a pretins că are autoritatea să schimbe Legea lui Dumnezeu?

Papalitatea.

Notă: „Papa are o autoritate și o putere așa de mari, că poate modifica, explica sau chiar interpreta legi divine... Papa poate schimba legea divină pentru că puterea sa nu vine de la oameni, ci de la Dumnezeu, și el acționează ca viceregentul lui Dumnezeu pe pământ.” Lucius Ferrari, *Prompta Bibliotheca*, art. 2, „Papa”.

Porunca a patra

„Ea (Biserica Romano-Catolică) a schimbat porunca a patra, înlăturând Sabatul Cuvântului lui Dumnezeu și instituind duminica ca zi de sărbătoare.” N. Summerbell, *History of the Christian Church* (1873), p. 415.

“Duminica, ziua săptămânii pusă deoparte pentru închinarea publică obligatorie în fața Celui Atotputernic, ca să fie sfințită prin suspendarea oricărei munci servile, a comerțului și a preocupărilor lumești, precum și exercițiile devoționale sunt creații pure ale Bisericii Catolice.” *The American Catholic Quarterly Review, January, 1883, pg. 152, 139.*

“Dacă protestanții ar urma Biblia, ar trebui să se închine lui Dumnezeu în ziua Sabatului. Prin faptul că ei țin duminica ascultă de o lege a bisericii catolice.” *Albert Smith, Chancellor of the Archidiocese of Baltimore replying for the Cardinal in a letter of Feb. 10, 1920.*

Cu ce fel de învățătură au înlocuit oamenii cuvintele care sunt duh și viață?

“Degeaba Mă cinstesc ei, dând învățături care nu sunt decât niște porunci omenesti. El le-a mai zis: Ați desființat frumos porunca lui Dumnezeu ca să țineți datina voastră.” Marcu 7, 7.9.

“Până când vreți să schiopătați de amândouă picioarele? Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeți după El; iar dacă este Baal, mergeți după Baal.” 1 Regi 18, 21.

Ultima solie a lui Dumnezeu pentru o lume păcătoasă

Domnul Isus a zis: "Evanghelia aceasta a împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul." Matei 24, 14.

Cititorule, în această mică publicație, ai o prezentare clară, în linii generale, a Evangheliei Domnului Isus Hristos, așa cum este prezentată în Sfânta Scriptură, fără tradiții sau filozofii omenești.

"El zicea cu glas tare: 'Temeți-vă de Dumnezeu, și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui'." Apocalipsa 14, 7.

În anul 1844 a început judecata lui Dumnezeu în cer, mai întâi cu cei morți. Ei nu sunt în cer, ci dorm în mormânt, așteptând învierea. "Unii pentru viața veșnică, și alții pentru ocară și rușine veșnică." Daniel 12, 2.

În curând, nimeni nu știe cât de curând, va începe judecata celor vii.

"Închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor." Apocalipsa 14, 7.

Nici un om, nici un papă, nici un preot sau predicator nu poate să ierte păcatele. Nu trebuie să ne închinăm în fața vreunui om. "Pleacă, Satano", i-a răspuns Isus. "Căci este scris: 'Domnului, Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-I slujești'." Matei 4, 10.

Maria, mama Domnului Isus, se află în mormântul ei. Nu poate ajuta pe nimeni.

Domnul Isus a zis: „Eu și Tatăl una suntem.” Atunci, Iudeii iarăși au luat pietre ca să-L ucidă. Isus le-a zis: „V-am arătat multe lucrări bune, care vin de la Tatăl Meu: pentru care din aceste lucrări aruncați cu pietre în Mine?” Iudeii I-au răspuns: „Nu pentru o lucrare bună aruncăm noi cu pietre în Tine, ci pentru hulă, și pentru că Tu, care ești om, Te faci Dumnezeu.” Ioan 10, 30-33.

„Știu blasfemia acelor care zic că sunt Iudei (poporul adevărat al lui Dumnezeu), și nu sunt, ci sunt o sinagogă a Satanei.” Apocalipsa 2, 9.

„Apoi mi-a zis: „Să nu pecetluiești cuvintele proorociei din cartea aceasta. Căci vremea este aproape. Cine

este nedrept, să fie nedrept și mai departe; cine este întinat, să se întineze și mai departe... Iată, Eu vin curând; și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui... Afară sunt câinii, vrăjitorii, curvarii, ...și oricine iubește minciuna și trăiește în minciună!” Apocalipsa 22, 11.12.15.

„Apoi a urmat un alt înger, al doilea, și a zis: ‘A căzut, a căzut Babilonul.’” Apocalipsa 14, 8.

Cine este Babilonul?

Cartea Apocalipsei ia nume, locuri și evenimente reale din Vechiul Testament și le întrebunează în mod simbolic în Noul Testament. În cartea Apocalipsei, numele Babilon este întrebunat ca o descriere a bisericilor decăzute:

„Pentru că a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei!” Apocalipsa 14, 8.

Belșatar L-a sfidat pe Dumnezeu în stare de beție: „Au băut vin, și au lăudat pe dumnezeii de aur, de argint, de aramă și de fier, de lemn și de piatră.” Daniel 5, 4.

„Babilonul era în mâna Domnului un potir de aur, care îmbăta tot pământul; Neamurile au băut din vinul lui; de aceea au fost neamurile ca într-o nebulie.” Ieremia 51, 7.

BABILONUL ESTE UN SIMBOL AL RELIGIEI FALSE, IAR VINUL ESTE UN SIMBOL AL DOCTRINELOR SALE.

„Apoi unul din cei șapte îngeri, care făceau cele șapte potire, a venit de a vorbit cu mine, și mi-a zis: ‘Vino să-ți arăt judecata curviei celei mari, care șade pe ape mari... Apele... sunt noroade, gloate, neamuri și limbi. Apoc. 17, 15. Cu ea au curvit împărății pământului; și locuitorii pământului s-au îmbătat de vinul curviei ei!’” „Femeia aceasta era îmbrăcată cu purpură și stacojiu; era împodobită cu aur, cu pietre scumpe și cu mărgăritare. Ținea în mână un potir de aur, plin de spurcăciuni și de necurățiile curviei ei.

„Și pe frunte purta scris un nume, o taină: ‘BABILONUL CEL MARE, MAMA CURVELOR ȘI SPURCĂCIUNILOR PĂMÂNTULUI’.”

„Și am văzut pe femeia aceasta, îmbătată de sângele sfinților și de sângele martirilor lui Isus.” Apocalipsa 17, 1.2.4-6.

În profeție, o FEMEIE este un simbol pentru biserică, credincioasă sau decăzută.

Femeia rea (o biserică falsă) este numită curvă. Vezi Apoc. 17, 1.

Femeia curată (biserică adevărată) este numită fecioară. Vezi Apoc. 14, 4.

Femeia necurată curvește cu împărății pământului. Vezi Apoc. 17, 2.

Femeia bună este căsătorită cu Hristos. Vezi 2 Corinteni 11, 2.

Femeia depravată este îmbrăcată cu purpură și stacojiu (culoarea roșie) și este împodobită cu aur și pietre prețioase. Vezi Apoc. 17, 4.

Femeia bună este îmbrăcată cu în subțire, curat și alb. Vezi Apoc. 19, 8.

Femeia rea învață tradiții pe alții, necurățiile curviei ei. Vezi Apoc. 17, 4.

Femeia curată predă altora Sfântul Cuvânt al lui Dumnezeu. Vezi Apoc. 14, 5.

Femeia întinată face ca toată lumea să fie forțată prin lege să asculte de legi religioase făcute de om. Vezi Apoc. 13, 15.

Femeia pură păzește poruncile lui Dumnezeu. Vezi Apoc. 14, 12.

Femeia rea va fi distrusă de Dumnezeu. Vezi Apoc. 19, 20.

Femeia curată va sta cu Dumnezeu pe marea de cristal. Vezi Apoc. 15, 2.

„După aceea, am văzut pogorându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui. El a strigat cu glas tare, și a zis: ‘A căzut, a căzut, Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte; pentru că toate neamurile au băut din vinul curviei ei, și împărății pământului au curvit cu ea, și negustorii pământului s-au îmbogățit prin risipa desfătărilor ei.’” Apoi am auzit din cer alt glas, care zicea: ‘Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei, și să nu fiți loviți cu urgiile ei!’” Apocalipsa 18, 1-4.

„Apoi a urmat un alt înger, al treilea, și a zis cu glas tare: ‘Dacă se închină cineva fiarei...’” Apoc. 14, 9.

Cine este fiara?

Profetul Daniel a avut viziuni și visuri și a văzut patru fiare mari ieșind



din mare, deosebite una de alta.

„Cea dintâi semăna cu un leu.” Daniel 7, 3.4.

BABILONUL a dominat lumea din 606 până la 539 î.d.Hr.

„A doua fiară era ca un urs și stătea într-o rână.” Daniel 7, 5.

O parte era mai puternică decât cealaltă. MEZII ȘI PERȘII au domnit în lume între 539 și 331 î.d.Hr. Perșii erau mai puternici, ei se ridicaseră la urmă.

„Iată alta ca un pardos.” Daniel 7,6.

GRECIA a stăpânit lumea din 331 până la 168 î.d.Hr.

„Iată că era o a patra fiară, nespuse de grozav de înspăimântătoare și de puternică; avea niște dinți mari de fier, mânca, sfărâma și călca în picioare ce mai rămânea; era cu totul deosebită de toate fiarele de mai înainte, și avea zece coarne.” Daniel 7, 7.

ROMA a stăpânit lumea din 168 î.d.Hr. până la 538 d. Hr.

„El mi-a vorbit așa: ‘Fiara a patra este o a patra împărăție, care va fi pe pământ.’” Daniel 7, 23.

Imperiul Roman a fost împărțit în zece regate, între anii 351 și 476 d. Hr.

„M-am uitat cu băgare de seamă la coarne, și iată că un alt corn mic a ieșit din mijlocul lor, și dinaintea acestui corn au fost smulse trei din cele dintâi coarne. Și cornul acesta avea niște ochi ca ochii de om și o gură care vorbea cu trufie.” Daniel 7, 8.

Acest corn mic este fiara din Apocalipsa 14, 9, **PAPALITATEA.**

Înainte ca Biserica Papală să domine pe deplin statul, a trebuit să înlăture trei coarne mici, pe heruli, pe vandali și pe ostrogoți. Aceste regate ariene au fost subjugate complet până în anul 538 d.Hr., și de la această dată, papalitatea a stăpânit peste împărății pământului timp de 1260 ani, de la 538 până la 1798 d.Hr. Vezi tabelul următor.

„Am văzut de asemenea cum cornul acesta a făcut război sfinților, și i-a biruit... El va rosti vorbe de hulă

împotriva Celui Prea Înalt, va asupri pe sfinții Celui Prea Înalt, și se va încumeta să schimbe vremile și legea; și sfinții vor fi dați în mâinile lui timp de o vreme, două vremi, și o jumătate de vreme.” Daniel 7, 21.25.

„Și sfânta cetate (adevărata biserică) va fi călcată în picioare patruzeci și două de luni.” Apoc. 11, 2.

„Și femeia (adevărata biserică) a fugit în pustie, într-un loc pregătit de Dumnezeu, ca să fie hrănită acolo o mie două sute șazeci de zile.” Apoc. 12, 6.

Următoarele texte din Scriptură ne dau indicii pe baza cărora putem calcula timpul - o zi este egală cu un an: „După cum în patruzeci de zile ați iscodit țara,... adică un an de fiecare zi.” Numeri 14, 34.

„Îți pun câte o zi pentru fiecare an.” Ezechiel 4, 6.

„Și ei vor fi dați în mâinile lui timp de o vreme, două vremi, și o jumătate de vreme.” Daniel 7, 25.

„O vreme, vremi și jumătatea unei vremi.” Apoc. 12, 14.

**O vreme = 1 an
Vremi = 2 ani
O jumătate de vreme = o jumătate de an.**

**Folosind calculul profetic:
1 an sau o vreme = 360 zile
3,5 vremi > 3,5 x 360 = 1260 zile
1 zi = 1 an > 1260 zile = 1260 ani.**

Adevărata biserică a fost persecutată de biserica romano-catolică timp de 1260 ani, din 538 până în 1798 d.Hr.

Milioane de oameni martirizați

„Nici un protestant care cunoaște istoria nu va pune la îndoială faptul că biserica de la Roma a vărsat mai mult sânge nevinovat decât orice altă instituție, care a existat vreodată pe fața pământului. Este imposibil să se formeze o concepție completă a multimei victimelor ei și este destul de sigur că nici o putere a imaginației nu-și poate închipui adevărat suferințele lor.” W.E.H. Lecky, *History of the Rise and Influence of the Spirit of Rationalism in Europe*. Vol 2, p.32, ed. 1910

Un articol excelent, din păcate foarte lung, care descrie în detaliu dreptul bisericii romano-catolice de a face aceasta, se găsește în Enciclopedia Catolică, vol. 12:266.

Istoria a consemnat martiriul a peste un milion de oameni, din cauză că au profesat o credință contrară învățăturilor bisericii din Roma. Un milion de valdenzi și albigenzi (protestanți elvețieni și francezi) au pierit în timpul unei cruciade proclamate de papa Inocențiu III, în 1208. Începând cu înființarea ordinului lezuiților, din 1540 până în 1580, nouă sute de mii de oameni au fost nimiciți. O sută cincizeci de mii au pierit de mâna Inchiziției în treizeci de ani. Treizeci și opt de ani după edictul lui Carol al V-lea împotriva protestanților, cincizeci de mii de oameni au fost spânzurați, decapitați sau arși de vii pe motiv de erezie. Încă optsprezece mii au pierit în timpul domniei ducelui de Alva în cinci ani și jumătate.” *Scurte lecturi biblice*, p. 16.

John Wycliff, om puternic al lui Dumnezeu, a fost atât de disprețuit de papiști, încât, la patruzeci de ani de la moartea sa, i-au fost dezgropate oasele și au fost arse în public. Datorită scrierilor lui Wycliff au fost date pe față multe erori ale romanismului.

Huss și Ieronim au fost amândoi arși până la moarte, legați de un stâlp. N-au vrut să renunțe la predicarea adevărului, așa că prelații catolici i-au predat flăcărilor. (Vezi Wylie, *Istoria Protestantismului*, b3, ch. 17).

Martin Luther a scris despre papa: „Este un lucru oribil să-l privești pe omul care se intitulează viceregentul lui Hristos, etălând o măreție pe care nici un împărat nu o poate egala. Este ființa aceasta ca sârmanul Isus sau ca umilul Petru? El este, spun ei, domnul lumii! Dar Hristos, al cărui vicar el se mândrește a fi, a spus: ‘Împărăția Mea nu este din lumea aceasta’. Poate oare stăpânirea vicarului (locțiitorului, n.t.) să fie mai mare decât a superiorului său?” *D’Aubigne*, B. Ch.3.

Luther a spus: „Disprețuiesc și o atac (o bulă papală ce-l condamna pe Luther) ca un fals hulitor... Mă bucur că pot să suport astfel de rele pentru binele cauzei... Simt deja o libertate mai mare în inima mea; pentru că știu în fine că papa este antihristul, și că tronul său este chiar tronul Satanei.” *D’Aubigne*, B6, Ch. 9.

Tentativa schimbării Sabatului

Papalitatea se va „gândi să schimbe vremile și legea.” Daniel 7, 25. „Papa

are o autoritate și o putere așa de mari încât poate modifica, explica sau chiar interpreta legi divine... Papa poate schimba legea divină, pentru că puterea sa nu vine de la oameni, ci de la Dumnezeu, și el acționează ca vice-regentul lui Dumnezeu pe pământ.” Lucius Ferrari, *Prompta Bibliotheca*, art. 2, „Papa”.

Bineînțeles, biserica catolică reclamă faptul că schimbarea (Sabatului în duminică) a fost fapta ei. Nici nu se putea visa să se facă ceva pe tărâm spiritual, bisericesc și religios fără ea. Și FAPTA ESTE SEMNUL puterii bisericești în lucruri religioase.” *James Cardinal Gibbons, într’o scrisoare către J.F. Snyder din Bloomington, 11. Nov. 11, 1895.*

ÎNTREBARE: „Aveți o altă dovadă că biserica are putere să instituie sărbători de învățătură?”

RĂSPUNS: „Dacă nu ar fi avut o astfel de putere, n-ar fi putut face acest lucru, în care devoțiați moderni sunt de acord cu ea; n-ar fi înlocuit ținerea Sabatului zilei a șaptea cu ținerea zilei întâi a săptămânii, o schimbare pentru care nu există nici o autoritate biblică.” Preot Stephen Keenan, *Un catehism doctrinal*, cap. 2, 174.

„Arată-mi numai din Biblie că trebuie să sfințesc duminica. Nu există o așa lege în Biblie. Este numai o lege a sfintei biserici catolice. Biblia spune: ‘Adu-ți aminte de ziua Sabatului, ca s-o sfințești’. Biserica catolică zice: Nu! prin putere divină desfințez ziua Sabatului și-ți poruncesc să sfințești ziua întâi a săptămânii. Iată că toată lumea civilizată se pleacă în ascultare respectuoasă în fața poruncii sfintei biserici catolice.” Preot Thomas Enright, C.S.S.R., președintele Colegiului Redemptorist, Kansas City, MO într’o conferință la Hartfold, Kansas, 18 Feb. 1884, și în *American Sentinel*, un jurnal catolic, din iunie 1893, 173.

În realitate, nimeni nu poate schimba Legea sfântă a lui Dumnezeu, el doar crede că poate.

Domnul Isus a zis: „Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Proorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc. Căci adevărat vă spun, câtă vreme nu va trece cerul și pământul, nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din Lege, înainte ca să se fi întâmplat toate lucrurile.” Matei 5, 17-19.

Pavel scrie: „Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip; căci nu va

veni înainte ca să fi venit lepădarea de credință, și de a se descoperi omul fărădelegii, fiul pierzării, protivnicul, care se înalță mai pe sus de tot ce se numește ‘Dumnezeu’ sau de ce este vrednic de închinare. Așa că se va așeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu.” 2 Tesaloniceni 2, 3.4.

„Papa are o astfel de demnitate și este așa de preamărit, că el nu este un simplu om, ci ca și cum ar fi Dumnezeu și vicarul lui Dumnezeu. Din cauza excelenței și supremației sale demnități, papa este numit episcopul episcopilor. El este asemenea Monarhului divin și a Împăratului suprem și Împăratul împăraților. Prin urmare, el este încoronat cu o coroană triplă, ca Împăratul cerului și al pământului și al regiunilor de jos.” Lucius Ferraris, *Prompta Bibliotheca*, vol 6, p. 29.

„Unul din capetele ei părea rănit de moarte.” Apoc. 13, 3.

„Cine duce pe alții în robie, va merge și el în robie. Cine ucide cu sabia, trebuie să fie ucis cu sabie.” Apoc. 13, 10.

Am arătat deja că papalitatea a stăpânit lumea timp de 1260 ani – de la 538 la 1798 d.Hr.

Regimul teroarei continua în 1798, în timpul Revoluției Franceze și religia romano-catolică fusese desființată în Franța. Armata franceză, sub generalul Berthier, a intrat în Roma și l-a luat prizonier pe papa la 10 februarie 1798. Prizonierul a murit anul următor în exil, în Valence, Franța. S-a auzit un mare strigăt: „Catolicismul e mort!” Papalitatea primise „rana de moarte”. Vezi Apoc. 13, 3. Dar ni se spusese că rana va fi vindecată și că va veni în curând timpul în care toată lumea „se va mira după fiară.” Ibid.

În 1929, Cardinalul Gasparri s-a întâlnit cu premierul Mussolini în palatul Sf. Ioan Lateran, unde a fost semnat Tratatul cu Vaticanul prin care s-a redat putere vremelnică papalității: a fost transformat din nou într-un regat cu teritoriu propriu.

Însă rana de moarte nu a fost încă pe deplin vindecată.

Rana a fost separarea bisericii de la Roma de dominarea statului; când va fi vindecată această rană pe deplin, atunci biserica romano-catolică îi va domina pe magistrați. Statele Unite ale Americii vor fi agentul care va înfăptui lucrul acesta.

„Am văzut ridicându-se din pământ o altă fiară, care avea două coarne ca ale unui miel, și vorbea ca un balaur. Ea lucra cu toată puterea fiarei dintâi înaintea ei; și făcea ca pământul și locuitorii lui să se închine fiarei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată.” Apoc. 13, 11.12.

Semnul fiarei

„Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei, și primește semnul ei pe frunte sau pe mână, va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniei Lui; și va fi chinuit în foc și în pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului.” Apoc. 14, 9.10.

SEMNUL FIAREI este ÎNCHINAREA ÎN ZIUA DUMINICII, forțată prin lege - acesta este semnul bisericii romano-catolice.

Biserica catolică zice: „Bineînțeles, biserica catolică reclamă faptul că schimbarea (Sabatului în duminică) a fost fapta ei. Și FAPTA ESTE SEMNUL puterii bisericești în lucruri religioase.” *James Cardinal Gibbons, Nov. 11, 1895.*

Statele Unite ale Americii vor restaura în curând puterea civilă a papalității.

„Și amăgea pe locuitorii pământului prin semnele pe care i se dăduse să le facă în fața fiarei. Ea a zis locuitorilor pământului să facă o icoană fiarei, care avea rana de sabie și trăia. I s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, ca icoana fiarei să vorbească, și să facă să fie omorâți toți cei ce nu se vor închina fiarei. Și a făcut ca toți: mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte, și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei, sau numărul numelui ei.” Apocalipsa 13, 14 -18.

Statele Unite ale Americii s-au ridicat liniștit din pământ în anii 1798, aproximativ la vremea în care papalitatea și-a pierdut puterea. Această mare națiune are două coarne ca un miel - o nație fără rege și o beserică fără papă. O națiune care se mândrește cu libertatea religiei și cu democrație în care fiecare cetățean se face auzit în afaceri civile. Din păcate, această mare națiune va vorbi în curând cu o voce de **BALAU**R .

Constituția Statelor Unite spune: „Congresul să nu facă nici o lege în legătură cu stabilirea religiei sau cu interzicerea exercitării ei; sau cu limitarea libertății de vorbire sau de presă; sau să limiteze dreptul oamenilor de a se aduna în mod pașnic, cerând de la guvern să se corijeze nedreptatea.”

În cuvântarea sa din Gettysburg, Abraham Lincoln a zis: „Un guvern al poporului, prin popor și pentru popor.”

Poporul Statelor Unite a făcut Constituția care garantează libertatea religioasă pentru toți. Poporul Statelor Unite își va schimba în curând atitudinea și va cere Congresului prin vot să schimbe Constituția. Biblia ne spune că întreaga lume va fi înșelată prin spiritism. Vor fi furtuni teribile, cutremure, foamete, epidemii și boli. La sfârșitul timpului, aceste lucruri se vor înrăutăți și mai mult, și poporul lui Dumnezeu va fi făcut răspunzător pentru aceste calamități. Spiritiștii și mulți predicatori vor spune că aceste calamități naturale teribile nu vor înceta până când duminica nu va fi sfințită de toți oamenii. **Poporul va cere legi duminicale. Statele Unite vor fi în frunte și toată lumea va urma. „Și tot pământul se mira după fiară.” Apoc. 13, 3.**

„Și amăgea pe locuitorii pământului prin semnele, pe care i se dăduse să le facă în fața fiarei. Ea a zis locuitorilor pământului să facă o icoană fiarei, care avea rana de sabie și trăia.” Apocalipsa 13, 14.

„Apoi am văzut ieșind din gura balaurului, și din gura fiarei, și din gura proorocului mincinos trei duhuri necurate, care semănau cu niște broaște. Acestea sunt duhuri de draci, care fac semne nemaipomenite, și care se duc la împărații pământului întreg ca să-i strângă pentru războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic.” Apocalipsa 16, 13-14.

„Dar Duhul spune lămurit că în vremile din urmă, unii se vor lepăda de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor, abătuți de fățărnicia unor oameni cari vorbesc minciuni, însemnați cu fierul roșu în însuși cugetul lor. Ei opresc căsătoria și întrebuintarea bucatelor, pe care Dumnezeu le-a făcut ca să fie luate cu mulțumiri de către cei ce cred și cunosc adevărul.” 1 Timotei 4, 1-3.

„Să știi că în zilele din urmă vor fi vremuri grele. Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudaroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie..., având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te de oamenii aceștia.” 2 Timotei 3, 1-2,5.

Toți cei ce refuză să asculte de această lege vor fi amenințați cu amenzi, cu închisoare și la urmă cu moartea.

„I s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, ca icoana fiarei să vorbească, și să facă să fie omorâți toți cei ce nu se vor închina icoanei fiarei.” Apocalipsa 13, 15.

Aceste legi duminicale vor fi votate mai întâi în Statele Unite ale Americii, apoi în fiecare țară de pe fața pământului - în vechiul Mexic, în America de Sud, India, Asia, Europa,

Să urmărim tradițiile bisericii catolice și anul în care au luat ființă:

(Toate datele se referă la era noastră, după nașterea Domnului Isus Hristos)

300 - Rugăciuni pentru morți și semnul crucii	Păstelui)
321 - Legi duminicale și sfințirea duminicii cu forța	1079 - Celibatul preoților
375 - Adorarea îngerilor și a sfinților morți și închinarea la imagini	1090 - Rozar și rugăciuni mecanice cu șiruri de mărgele
394 - Celebrarea zilnică a misei păgâne	1184 - Inchiziția
400 - Începe persecuția acelor care țin Sabatul biblic	1190 - Vânzarea indulgențelor
431 - Exaltarea Mariei, chemând-o „Maica lui Dumnezeu”	1215 - Spovedirea la urechea unui preot în locul lui Dumnezeu
450 - Pedepsa cu moartea pentru cei ce țin Sabatul	1220 - Adorarea hostiei (agnețului)
500 - Preoții poartă haine speciale	1229 - Biblia este interzisă oficial laicilor
526 - Ungerea dinaintea morții	1251 - Șal lung
593 - Purgatoriul	1414 - Paharul cu vin (împărtășire) este interzis oamenilor de rând
600 - Promovarea limbii latine, ca singura limbă pentru rugăciune și închinare, și rugăciunile către Maria, sfinții morți și îngeri	1508 - Rugăciunea „Ave Maria” trebuie spusă cu rozari (șiruri de mărgele)
607 - Titlul „Papa” sau episcopul universal întrebuintat pentru prima dată	1524 - A fost înființat Ordinul Iezuiților
709 - Sărutarea piciorului papei	1545 - A fost oficial declarat că tradiția are aceeași autoritate cu Scriptura
750 - Puterea civilă a papei	1546 - Cărțile apocrife au fost adăugate în mod oficial Bibliei
786 - Închinarea la cruce, icoane, moaște și oase	1854 - Proclamarea doctrinei concepției imaculate
850 - Apa sfințită	1864 - Cartea papală „Expunerea erorilor” condamna libertatea de religie, vorbire, de presă și descoperiri științifice
927 - Colegiul de cardinali	1870 - Infailibilitatea papei
965 - Botezul clopotelor	1950 - Adormirea Maicii Domnului proclamată
995 - Canonizarea (sanctificarea) sfinților morți	1965 - Maria a fost numită mama bisericii
998 - Postul vinerii și Postul Mare (al	

cununi împărătești, și pe capete avea nume de hulă. Fiara, pe care am văzut-o, semăna cu un leopard; avea labe ca de urs, și gură ca o gură de leu. Balaurul (prin Roma păgână) i-a dat puterea lui, scaunul lui de domnie și o stăpânire mare... Și tot pământul se mira după fiară.” (Roma papală) Apoc. 13, 3.

„Mutarea capitalei Imperiului de la Roma la Constantinopol, în 330, a lăsat biserica din vest practic fără tutela imperială, ca să-și dezvolte propria organizație. Episcopul de la Roma era acum pe scaunul Cezarilor, cel mai mare om din vest, și a fost curând forțat să devină capul politic și spiritual.” A.C. Flick, *Ridicarea bisericii medievale*, p. 168.

„Orice element roman pe care l-au lăsat barbarii și arianii... a rămas sub protecția episcopului de la Roma, care era șef după dispariția împăratului... În aceasta, biserica romană a fost în particular împinsă să-și asume locul Imperiului Roman mondial, al cărui urmaș ea este actualmente; imperiul nu a pierit, ci a suferit o transformare. Biserica catolică este o creație politică și se impune ca un imperiu mondial, pentru că este continuarea Imperiului Roman. Papa, care se intitulează Rege și Pontifex Maximus, este succesorul lui Cesar.” Adolf Harnock, *Ce este creștinismul?* 1903, pg. 269-270.

Există creștini sinceri în fiecare biserică, inclusiv în biserica catolică, care s-au închinat lui Dumnezeu duminica. Ei au trăit după lumina pe care o aveau. L-au servit pe Dumnezeu după cunoștința lor cea mai bună. Ei nu au primit SEMNUL FIAREI. Dar, când ținerea DUMINICII va fi forțată prin lege, atunci va primi semnul fiarei oricine ascultă de legile omului și ignoră Legea lui Dumnezeu. Aceștia vor avea parte de cele șapte plăgi:

„Cel dintâi s-a dus și a vărsat potirul lui pe pământ. Și o rană rea și dureroasă a lovit pe oamenii care aveau semnul fiarei și care se închinau icoanei ei.” Apoc. 16, 2.

La toate acestea trebuie să adăugăm: călugări, călugărițe, eremiți, mănăstiri, postul mare, săptămâna sfântă, duminica Floriilor, apa sfințită, miercurea cenușei, ziua sfinților, ajunul acestei zile (31 octombrie), ziua paștelui, flagelările, tămâia, uleiul sfânt, medalii, amulete ș.a.m.d.

Sigiliul lui Dumnezeu

Nu toți vor primi semnul fiarei:

„Și am văzut ca o mare de sticlă amestecată cu foc; și pe marea de sticlă, cu alăutele lui Dumnezeu în mână, stăteau biruitoarii fiarei, ai icoanei ei, și ai numărului numelui ei.” Apoc. 15, 2.

Aceia care nu primesc semnul fiarei vor primi sigiliul lui Dumnezeu.

„Zicând: ‘Nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii, până nu vom pune pecetea pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru!’” Apoc. 7, 3.

„Învește aceste mărturie, pecetluiește această descoperire, între ucenicii Mei.” Isaia 8, 16.

Sigiliul lui Dumnezeu arată NUMELE, AUTORITATEA ȘI STĂPÂNIREA în Legea Sa cea Sfântă.

„Adu-ți aminte de ziua de Sabat, ca s-o sfințești. Să lucrezi șase zile, și să-ți faci lucrul tău. Dar ziua a șaptea este Sabatul Domnului Dumnezeului tău: să nu faci nici o lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta. Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea, și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o.” Exodul 20, 11.

„Aceasta va fi între Mine și copiii lui Israel un semn veșnic; căci în șase zile a făcut Domnul cerurile și pământul, iar în ziua a șaptea S-a odihnit și a răsuflat.” Exodul 31, 17.

„Sfințiți Sabatele Mele, căci ele sunt un semn între Mine și voi, ca să știți că Eu sunt Domnul, Dumnezeuul vostru!” Ezechiel 20, 20.

Sabatul zilei a șaptea este încă ziua sfântă a lui Dumnezeu și ascultarea de Legea lui Dumnezeu va fi încercarea finală pentru a primi SIGILIUL LUI DUMNEZEU.

„Și am văzut un alt inger, care se suia dinspre răsăritul soarelui, ... zicând: ‘Nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii, până nu vom pune pecetea pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru!’” Apoc. 7, 2,3.

„Căci după cum cerurile cele noi, și pământul cel nou, pe care le voi face, vor dăinui înaintea Mea, zice Domnul, așa va dăinui și sămânța voastră și numele vostru. În fiecare

lună nouă și în fiecare Sabat, va veni orice făptură să se închine înaintea Mea, zice Domnul.” Isaia 66, 22,23.

„În ziua Domnului eram în Duhul.” Apoc. 1, 10.

Care este ziua Domnului?

„Și le zicea: ‘Fiul omului este Domn chiar și al Sabatului.’” Luca 6, 5.

Ziua Domnului este ziua a șaptea a săptămânii - ziua de Sabat.

„Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.” Apoc. 14, 12.

Legea duminicală este descrisă ca război împotriva poporului lui Dumnezeu.

„Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu, și țin mărturia lui Isus Hristos.” Apoc. 12, 17.

„Ferice de cei ce împlinesc poruncile Sale, ca să aibă drept la pomul vieții, și să intre pe porți în cetate!” Apoc. 22, 14. (KJV Bible)

Multe biserici și grupuri religioase nu ascultă pe deplin de Biblie. Amestecă adevărul cu tradiții păgâne, umane.

„Degeaba Mă cinstesc ei, învățând ca învățători niște porunci omenești.” Matei 15, 9.

Ținerea duminicii este o tradiție omenească. Vine de la închinarea păgână la soare. Nemurierea sufletului este o idee nebiblică. Botezarea copiilor mici nu este o învățătură biblică. Botezul prin stropire nu există în Biblie.

„Noi, catolicii, avem atunci exact aceeași autoritate pentru sfințirea duminicii în locul sâmbetei, ca și pentru orice alt articol de credință al nostru, și anume autoritatea bisericii, în timp ce voi, protestanții, în realitate nu aveți nici o autoritatea pentru aceasta (ținerea duminicii) din Biblie; și voi nu permiteți să aveți o altă autoritate. Și voi, și noi urmăm tradiția în cazul acesta; noi o urmăm deoarece credem că face parte din Cuvântul lui Dumnezeu și că biserica (catolică) este păzitoare și interpreta lui divină; voi o urmați (pe biserica catolică), dar o denunțați tot mereu ca un ghid greșit și înșelător, ceea ce anihilează poruncile lui Dumnezeu.” (citând Matei 15, 6) Frățietatea Sf. Pavel, *The Clifflon Tracts*, vol. 4, tract 4, p. 15.

„Este bine să le amintim

presbiterienilor, baptiștilor, metodistilor și tuturor altor creștini că Biblia nu-i sprijină nicăieri în poziția lor de ținere a duminicii. Duminica a fost instituită de biserica romano-catolică, și aceia care țin ziua aceasta, țin o poruncă a bisericii catolice.” *Preot Brody, într-o cuvântare transmisă în Elizabeth, N.J News of March 18, 1903.*

PROTESTANTISMUL CONSIMTE

Cler, învățați și scriitori eminenți, toți care, fără îndoială, au ținut duminica din cauza obiceiului bisericii: ei totuși dau mărturie că Sabatul biblic este ziua a șaptea a săptămânii, sâmbăta, și nu duminica. Duminica nu este ziua Domnului.

PROTESTANTISMUL VORBEȘTE

Congregaționalist: „Este destul de clar că nu ținem Sabatul, deși petrecem duminica destul de rigid și devotat... Sabatul a fost întemeiat pe baza unei porunci divine precise. Nu putem să invocăm nici o astfel de poruncă pentru ținerea duminicii... Nu există nici un singur rând în Noul Testament, care să sugereze că ne vom atrage vreo pedeapsă prin violarea presupusei sfințenii a duminicii.” Dr. R.W. Dale, *The Ten Commandments*, p. 106-107.

Biserica lutherană liberă: „Din cauza faptului că nu a putut fi adus nici un singur text din Sfânta Scriptură care să dea mărturie că Domnul Însuși sau apostolii au poruncit o astfel de înlocuire a Sabatului cu duminica, nu este ușor de răspuns la întrebarea: Cine a făcut schimbarea aceasta și cu ce drept?” George Sverdrup, *A New Day*. **Presbiterian:** „Nu există nici un cuvânt, nici o indicație în Noul Testament despre abținerea de a lucra duminica. Ținerea miercurei de cenușă sau a postului mare stau exact pe aceeași bază ca și ținerea duminicii. Nici o lege divină nu intră în odihna duminicii.” Canod Eyton, în *The Ten Commandments*.

Anglican: Și unde suntem învățați în Sfânta Scriptură că trebuie să ținem ziua întâi a săptămânii? Ni se poruncește să ținem ziua a șaptea; dar nicăieri nu ni se poruncește să ținem ziua întâia.” Isaac Williams, *Plain Sermons on the Catechism*” pg. 334, 336.

Metodist: Este adevărat că nu există o poruncă pentru botezul pruncilor. Și nici nu există vreuna pentru sfințirea zilei întâi a săptămânii. Mulți cred că Hristos a schimbat Sabatul. Din vorbele Sale vedem însă că El nu a venit cu acest scop. Cei ce cred că Isus a schimbat Sabatul se bazează numai pe o închipuire.” Amos Binney, *Theological Compendium*, pp. 180, 181.

Episcopal: Noi am făcut schimbarea de la ziua a șaptea la ziua întâia, de la sâmbătă la duminică, pe baza autorității sfintei biserici catolice și apostolice a lui Hristos.” Bishop Seymour, *Why We keep Sunday*.

Baptist: „Mi se pare inexplicabil că Isus, în timpul celor trei ani de discuții cu ucenicii Săi, în timpul cărora au vorbit adesea despre Sabat, despre aspectele lui diferite, eliberându-l de interpretările false (tradiționale evreești), nu a făcut niciodată aluzie la vreo schimbare a zilei acesteia; că, timp de patruzeci de zile după înviere, n-a sugerat nimic de genul acesta. Și nici Duhul Sfânt, care a fost trimis să le aducă aminte de toate lucrurile despre care a vorbit Domnul Isus, după cunoștința noastră, nu s-a preocupat de subiectul acesta. Nici apostolii inspirați n-au discutat și nici nu s-au preocupat de subiectul acesta în lucrarea lor de predicare, de întemeiere de biserici, de sfățuire și de instruire a membrilor.

Eu știu bine că duminica a început să fie o sărbătoare religioasă în creștinismul timpuriu, cum am aflat de la părinții creștini și din alte surse. Dar ce păcat că vine marcată cu semnul păgânismului și creștinizată cu numele zeului soare, apoi adoptată și sfințită de apostazia papală și lăsată ca o moștenire sacră protestantismului.” Dr. Hiscox, *raportul predicii sale la Baptist Ministers Convention, în Ney York Examiner, November 16, 1893*.

Am citat mult din surse catolice, care au dovedit clar că biserica catolică a înlocuit Sabatul zilei a șaptea cu duminica, ziua întâi a săptămânii. Ei mai afirmă că au adus închinarea duminicală în biserica creștină pentru ca toți oamenii s-o țină.

Am citat și predicatori protestanți și învățați eminenți, care au declarat că nu există nicaieri în Vechiul sau în Noul Testament al Bibliei nici măcar un singur text în favoarea închinării duminicale sau a sfințeniei duminicii.

Duminica nu este sfântă. Ca zi de închinare, duminica a venit de la închinarea păgână la soare.

„Dar voi de ce călcați porunca lui Dumnezeu în favoarea datinei voastre?... Fățarnicilor, bine a proorocit Isaia despre voi, când a zis: ‘Norodul acesta se apropie de Mine cu gura și Mă cinstește cu buzele, dar inima lor este departe de Mine. Degeaba Mă cinstesc ei, învățând ca învățături niște porunci omenești.’ ... Drept răspuns, El le-a zis: ‘Orice răsad, pe care nu l-a sădit Tatăl Meu cel ceresc, va fi smuls din rădăcină. Lăsați-i: sunt niște călăuze oarbe; și când un orb călăuzește pe un alt orb, vor cădea amândoi în groapă’.” Matei 15, 3. 7-9, 13.14.

Ultima avertizare împotriva semnului fiarei va fi un mesaj mondial. Va fi transmis prin radio și televiziune prin ziare și prin Internet în fiecare, țară a pământului. Dumnezeu va da fiecărei persoane posibilitatea unei decizii finale - să-L asculte pe El sau să asculte de legi omenești, care sunt direct contrare Legii lui Dumnezeu.

„După aceea, am văzut pogorându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui. El a strigat cu glas tare, și a zis: ‘A căzut, a căzut, Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte; pentru că toate neamurile au băut din vinul curviei ei, și împărații pământului au curvit cu ea, și negustorii pământului s-au îmbogățit prin risipa desfătării ei. Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: ‘Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei, și să nu fiți loviți cu urgiile ei! Pentru că păcatele ei s-au îngămădit, și au ajuns până la cer; și Dumnezeu Și-a adus aminte de nelegiuirile ei. Răsplătiți-i cum v-a răsplătit ea, și întoarceți-i de două ori cât faptele ei. Turnați-i îndoii în potirul în care a amestecat ea!’ ... Tocmai pentru aceea, într-o singură zi vor veni urgiile ei: moartea, tânguirea și foametea. Și va fi arsă de tot în foc, pentru că Domnul Dumnezeu, care a judecat-o, este tare.” Apocalipsa 18, 1-6. 8.

„Dumnezeul nostru vine și nu tace. Înaintea Lui merge un foc mistuitor, și împrejurul Lui o furtună puternică. El strigă spre ceruri sus și spre pământ

ca să judece pe poporul Său.” Psalmii 50,3-4.

„În ziua aceea, oamenii își vor arunca idolii de argint și idolii de aur pe cari și-i făcuseră, ca să se închine la ei, îi vor arunca la șobolani și la lilieci; și vor intra în găurile stâncilor și în crăpăturile pietrelor, de frica Domnului și de strălucirea măreției Lui, când Se va scula să îngrozească pământul.” Isaia 2, 20-21.

„Împărații pământului, domnitorii, căpitaniii oștilor, cei bogați și cei puternici, toți robii și toți oamenii slobozi s-au ascuns în peșteri și în stâncile munților. Și ziceau munților și stâncilor: ‘Cădeți peste noi, și ascundeți-ne de Fața Celui ce șade pe scaunul de domnie și de mânia Mielului; căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui, și cine poate sta în picioare?’” Apocalipsa 6, 15-17.

„Și am văzut fiara și pe împărații pământului și oștile lor, adunate ca să facă război cu Cel ce șadea călare pe cal și cu oastea Lui. Și fiara a fost prinsă. Și împreună cu ea, a fost prins proorocul mîncinos, care făcuse înaintea ei semnele, cu cari amăgise pe cei ce primiseră semnul fiarei, și se închinaseră icoanei ei. Amândoi aceștia au fost aruncați de vii în iazul de foc, care arde cu pucioasă.” Apocalipsa 19, 19-20.

„Cei pe care-i ucide Domnul în ziua aceea vor fi întinși de la un capăt al pământului până la celălalt; nu vor fi nici jeliți, nici adunați, nici îngropați, ci vor fi un gunoi de pământ.” Ieremia 25, 33.

Dumnezeu Se va îngriji cu tandrețe de toți cei ce cred în El și-L ascultă

„Nu trebuie să te temi nici de groaza din timpul nopții, nici de săgeata care zboară ziua, nici de ciurma, care umblă în întunerec, nici de molima, care bântuie ziua nami-aza mare. O mie să cadă alături de tine, și zece mii la dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia... Pentru că zici: ‘Domnul este locul meu de adăpost!’ și faci din Cel Prea Înalt turnul tău de scăpare, de aceea nici o nenorocire nu te va ajunge, nici o urgie nu se va apropia de cortul tău.” Psalmii 91, 5-7. 9-10.

„După aceea am văzut patru îngeri, care stăteau în picioare în cele patru colțuri ale pământului. Ei țineau cele

patru vânturi ale pământului, ca să nu sufle vânt pe pământ, nici pe mare, nici peste vreun copac. Și am văzut un alt înger, care se suia dinspre răsăritul soarelui, și care avea pecetea Dumnezeului celui viu. El a strigat cu glas tare la cei patru îngeri, cărora le fusese dat să vatăme pământul și marea, zicând: ‘Nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii, până nu vom pune pecetea pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru!’” Apocalipsa 7,1-3.

„Nu le va mai fi foame, nu le va mai fi sete; nu-i va mai dogori nici soarele, nici vreo altă arșiță. Căci Mielul, care stă în mijlocul scaunului de domnie, va fi Păstorul lor, îi va duce la izvoarele apelor vieții, și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor.” Apocalipsa 7, 16-17.

„Du-te, poporul meu, intră în odaia ta, și încheie ușa după tine; ascunde-te câteva clipe, până va trece mânia! Căci iată, Domnul iese din locuința Lui, să pedepsească nelegiuirile locuitorilor pământului; și pământul va da sângele pe față, și nu va mai acoperi uciderea.” Isaia 26, 20-21.

„Apoi am văzut în cer un alt semn mare și minunat: șapte îngeri, care aveau șapte urgii, cele din urmă, căci cu ele s-a isprăvit mânia lui Dumnezeu. Și am văzut ca o mare de sticlă amestecată cu foc; și pe marea de sticlă, cu alăutele lui Dumnezeu în mână, stăteau biruitorii fiarei, ai icoanei ei, și ai numărului numelui ei. Ei cântau cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului. Și ziceau: ‘Mari și minunate sunt lucrările Tale, Doamne, Dumnezeule, Atotputernice! Drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al Neamurilor!’” Apocalipsa 15, 1-3.

„Și din scaunul de domnie a ieșit un glas, care zicea: ‘Lăudați-L pe Dumnezeul nostru, toți robii Lui, voi care vă temeți de El, mici și mari!’ Și am auzit, ca un glas de gloată multă, ca vuietul unor ape multe, ca bubuitul unor tunete puternice, care zicea: ‘Aleluia! Domnul, Dumnezeul nostru Cel Atotputernic, a început să împărătească. Să ne bucurăm, să ne veselim, și să-I dăm slavă ! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit, și i s-a dat să se îmbrace cu în subțire, strălucitor, și curat.’ (Inul subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților.) Apoi mi-a zis: ‘Scrie: Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului!’” Apoc. 19, 5-9.

„Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu, și țin mărturia lui Isus Hristos.” Apoc. 12, 17.

„În vremea aceea se va scula marele voievod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău; căci aceasta va fi o vreme de strâmtorare, cum n-a mai fost de când sunt neamurile și până în vremea aceasta. Dar în vremea aceea, poporul tău va fi mântuit, și anume oricine va fi găsit scris în carte. Mulți din cei ce dorm în țărâna pământului se vor scula... pentru viața veșnică.” Daniel 12, 1. 2.

„În mijlocul zguduirii pământului, al strălucirii fulgerelor și al bubuitului tunetelor, glasul Fiului lui Dumnezeu strigă pe sfinții adormiți. El privește mormintele dreptilor; apoi, ridicând mâinile către cer, strigă: 'Treziți-vă, treziți-vă, treziți-vă, voi care dormiți în țărână, și sculați-vă!' ... Ei vin din închisoarea morții, îmbrăcați cu slavă nemuritoare, strigând: Unde îți este biruința moarte? Unde îți este boldul, moarte?'” 1 Corinteni 15, 55. E.G.White, *Tragedia veacurilor*, p. 644 (engl.), p. 662 (ediția română), Casa de Editură Cuvântul Evangheliei, București 1994.

„Căci Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhangel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul!” 1 Tesaloniceni 4, 16. 17.

„Cel ce adevărește aceste lucruri zice: 'Da, Eu vin curând.' Amin! Vino, Doamne Isuse!’” Apoc. 22, 20.

„Fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de întâia înviere! Asupra lor a doua moarte n-are nici o putere; ci vor fi preoți al lui Dumnezeu și ai lui Hristos, și vor împărăți cu El o mie de ani.” Apocalipsa 20, 6.

„Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era. Și eu, Ioan, am văzut coborându-se din cer, de la Dumnezeu, cetatea sfântă, noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei. Și am auzit un glas tare, care ieșea din scaunul de domnie, și zicea: 'Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi

poporul Lui, și Dumnezeu Însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor. El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țișă, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.' Cel ce ședea pe scaunul de domnie a zis: 'Iată, Eu fac toate lucrurile noi.' Și a adăugat: 'Scrie, fiindcă aceste cuvinte sunt vrednice de crezut și adevărate.’” Apocalipsa 21, 1-5.

„Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu, și aveți credință în Mine. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.” Ioan 14, 1-3.

„Vrednic este Mielul, care a fost junghiat, să primească puterea, bogăția, înțelepciunea, tăria, cinstea, slava și lauda!” Apocalipsa 5, 12.

Cântece de triumf se amestecă cu muzica harfelor îngerilor, până ce se pare că cerurile sunt inundate de bucurie și laudă. Iubirea a învins. Cei pierduți au fost găsiți. Cerul răsună de voci, care proclamă în melodii înălțătoare: „A Celui ce șade pe scaunul de domnie, și a Mielului să fie lauda, cinstea, slava, și stăpânirea în vecii vecilor!” Apocalipsa 5, 13.

„Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeu Meu și Dumnezeu vostru.” Ioan 20, 17. Familia din cer și familia de pe pământ sunt una. Domnul nostru S-a urcat în cer pentru noi și trăiește pentru noi. „De aceea și poate să mântuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El, pentru că trăiește pururea ca să mijlocească pentru ei.” Evrei 7, 25.

„Atunci Împăratul va zice celor de la dreapta Lui: 'Veniți binecuvântații Tatălui Meu de moșteniți Împărăția, care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii.’” Matei 25, 34.

Iubirea lui Dumnezeu

Ce se spune despre Dumnezeu?

„Dumnezeu este iubire.” 1 Ioan 4, 8.

Cât de mare este iubirea lui Dumnezeu pentru lume?

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” Ioan 3, 16.

În ce faptă deosebită a fost manifestată dragostea infinită a lui Dumnezeu?

„Dragostea lui Dumnezeu față de noi s-a arătat prin faptul că Dumnezeu a trimis în lume pe singurul Său Fiu, ca noi să trăim prin El.” 1 Ioan 4, 9.

Asupra cui revarsă Dumnezeu binecuvântările Sale?

„El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni, și dă ploaie peste cei drepti și peste cei nedrepți.” Matei 5, 45.

Având în vedere marea iubire a lui Dumnezeu, la ce ne putem aștepta cu încredere?

„El, care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?” Romani 8, 32.

Prin ce cuvânt este exprimat caracterul lui Dumnezeu?

„Cine nu iubește, nu-L cunoaște pe Dumnezeu; pentru că Dumnezeu este dragoste.” 1 Ioan 4, 8.

Cât de trainică este iubirea lui Dumnezeu față de noi?

„Domnul mi Se arată de departe: 'Te iubesc cu o iubire veșnică; de aceea îți păstrez bunătatea Mea!’” Ieremia 31, 3.

Poate ceva să despartă pe adevăratul copil al lui Dumnezeu de dragostea Lui?

„Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă făptură nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru.” Romani 8, 38. 39.

Pe cine vor lăuda sfinții în veșnicie?

„A Lui, care ne iubește, care ne-a spălat de păcatele noastre cu sângele Său,... a Lui să fie slava și puterea în vecii vecilor! Amin.” Apoc. 1, 5. 6.

Ce se spune despre îndurarea gingașă a lui Dumnezeu?

„Dar Tu, Doamne, Tu ești un Dumnezeu îndurător și milostiv, îndelung răbdător și bogat în bunătate și în credincioșie.” Psalm 86, 15.

De ce ne-a spus Domnul Hristos să-i iubim pe dușmanii noștri?

„Dar Eu vă spun: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă bleastă, faceți bine celor ce vă urăsc, și rugați-vă pentru cei ce vă

asupresc și vă prigonesc, ca să fiți fi ai Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni, și dă ploaie peste cei drepti și peste cei nedrepți.” Matei 5, 44. 45.

Ceasul judecării lui Dumnezeu

Ce mesaj surprinzător se găsește în Apocalipsa 14, 7?

„El zicea cu glas tare: 'Temeți-vă de Dumnezeu, și dați-I slavă, închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor.’” Apocalipsa 14, 7.

Când este ceasul judecării lui Dumnezeu?

„Și el mi-a zis: 'Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi sfântul Locaș va fi curățit.’” Daniel 8, 14 (vezi schema).

Notă - Ziua ispășirii poporului evreu era în ziua a zecea a lunii a șaptea, când era curățit sanctuarul. Evreii considerau ziua ispășirii o zi de judecată, dar de fapt a fost tipul judecării de cercetare în ceruri. Cei 2300 ani, după profeția simbolică, durează până la curățirea sanctuarului ceresc sau până la judecata de cercetare. Serviciul simbolic al sanctuarului națiunii ebraice a fost împlinit în mod desăvârșit în lucrarea lui Hristos. După cum ziua de ispășire a dispensațiunii din vechime era o adevărată zi de judecată, tot așa și lucrarea de ispășire a Domnului Hristos va include cercetarea cazului poporului Său înaintea revenirii Sale, ca să-i ia cu El.

Ce dovadă avem că va fi o judecată?

„Dumnezeu... a rânduit o zi, în care va judeca pe toată lumea.” Faptele Apostolilor 17, 30-31.

Era judecata în zilele lui Pavel un eveniment viitor?

„Dar, pe când vorbea Pavel despre neprihănire, despre înfrânare și despre judecata viitoare, Felix s-a îngrozit.” Faptele Ap. 24, 25.

Pe baza căror documente vor fi judecați toți oamenii?

„Niște cărți au fost deschise. Și a fost deschisă și o altă carte, care este cartea vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea.” Apocalipsa 20, 12.

INCA 2300 DE ZILE, ȘI APOI SANCTUARUL VA FI CURĂȚAT

SAPTEZECE DE SĂPTĂMÂNI SUNT HOTĂRÂTE PENTRU POPORUL TĂU

SAPTE SĂPTĂMÂNI

62 SĂPTĂMÂNI

O SĂPTĂMÂNĂ

1810 ANI

După profeția lui Daniel, cei 2300 de ani trebuia să se întindă „de la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului“ până la timpul pentru curățirea sanctuarului.

457 î.Hr. - Artaxerxes, regele Persiei, a poruncit restabilirea și reconstrucția Ierusalimului. Vezi Daniel 9, 24; Ezra 6, 1.6-12. Începutul celor 2300 ani.

408 î.Hr. - Restabilirea și reconstrucția Ierusalimului au fost duse la bun sfârșit în primii 49 de ani ai profeției de lungă durată a lui Daniel. Lucrarea a fost terminată în 408 î.Hr. Vezi Daniel 9, 25.

27 d.Hr. - Isus, uns cu Duhul Sfânt la botezul Său, a început să predice și să învețe. Vezi Matei 3, 16; Faptele Apostolilor 10, 38. Din 457 î.Hr. până la Hristos, „Unsul“, 483 de ani.

„Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui.“ Apocalipsa 14, 7.

Notă - În Scriptură sunt menționate trei faze ale judecății: judecata de cercetare, care precede a doua venire; judecata lumii pierdute și a îngerilor răi prin Hristos și prin sfinți în timpul celor o mie de ani, după a doua venire ; judecata executivă, pedepsirea celor răi la sfârșitul acestei perioade. Judecata de cercetare are loc în cer înainte de venirea Domnului Hristos, ca să se stabilească cine este vrednic să ia parte la prima înviere, la revenirea Sa, și ce persoane dintre cei vii vor fi schimbate „într-o clipeală din ochi la cea din urmă trâmbiță“. Este necesar ca aceasta să aibă loc înainte de a doua venire, pentru că nu va fi timp pentru o astfel de lucrare între revenirea Domnului Hristos și învierea morților drepti. Judecata executivă a celor răi are loc după ce cazurile lor au fost examinate de către sfinți în timpul celor o mie de ani (vezi Apoc. 20, 4-5; 1 Corinteni 6, 1-3). Judecata de cercetare este anunțată lumii prin mesajul îngerului din Apocalipsa 14, 6-7.

Ce mărturisește Domnul Hristos în calitate de avocat al

poporului Său înaintea Tatălui și a îngerilor Săi?

„Cel ce va birui, va fi îmbrăcat astfel în haine albe. Nu-i voi șterge nicidecum numele din cartea vieții, și voi mărturisi numele lui înaintea Tatălui Meu și înaintea îngerilor Lui.“ Apocalipsa 3, 5; vezi și Matei 10,32-33; Marcu 8, 38.

Notă - În timpul acestei scene de judecată a celor morți, atât cei drepti, cât și cei răi se află încă în mormintele lor. Însă raportul vieții lor este în cărțile cerului.

A doua venire a Domnului Hristos

Ce a promis Domnul Hristos în legătură cu revenirea Sa?

„Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu, și aveți credință în Mine. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.“ Ioan 14, 1-3.

Ce urmează după semnele venirii Domnului Hristos?

„Atunci vor vedea pe Fiul Omului venind pe un nor, cu putere și slavă mare.“ Luca 21, 27.

31 d.Hr. - Mesia, „stărpit în mijlocul săptămânii“, după trei ani și jumătate de activitate binecuvântată. Vezi Daniel 9, 27; Matei 27,50-51. Cei trei ani și jumătate care au rămas din a șaptezecăa săptămână ne duc la încheierea perioadei de 490 de ani, acordate poporului evreu.

34 d.Hr. - Uciderea cu pietre a lui Ștefan. De atunci a fost predicată Evanghelia la Neamuri. Vezi Daniel 9, 24; Faptele Apostolilor 7, 54-58; 8, 1. De la 457 î.Hr. până la „timpul neamurilor“, 490 de ani sau 70 de săptămâni.

1844 d.Hr. - Întreita solie din Apocalipsa 14, 6-12, trâmbițată lumii întregi, scurt timp înainte de a doua venire a Domnului Hristos.

1844 d.Hr. - Sfârșitul celor 2300 ani. Curățirea sanctuarului ceresc în ceasul judecății lui Dumnezeu. Vezi Daniel 8, 14; Apocalipsa 14, 7.

Va crea vorbirea despre o pace mondială o falsă securitate?

„Înainte de toate, să știți că în zilele din urmă vor veni batjocoritori, plini de batjocuri, care vor trăi după poftele lor și vor zice: ‘Unde este făgăduința venirii Lui?’ Căci de când au adormit părinții noștri, toate rămân așa cum erau de la începutul zidirii.“ 2 Petru 3, 3-4.

„Pentru că voi înșivă știți foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea. Când vor zice: ‘Pace și liniște!’, atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei... Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț.“ 1 Tesaloniceni 5, 2-4.

Ce promisiune despre felul venirii Domnului Hristos a fost făcută la înălțarea Sa?

„Și cum stăteau ei cu ochii pironiți spre cer, pe când Se suia El, iată că li s-au arătat doi bărbați îmbrăcați în alb, și au zis: ‘Bărbați Galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer.’“ Faptele Apostolilor 1, 10-11.

Vor fi pregătiți toți locuitorii pământului să-L întâmpine?

„Iată că El vine pe nori. Și orice

ochi Îl va vedea; și cei ce L-au străpuns. Și toate semințiile pământului se vor boci din pricina Lui.“ Apocalipsa 1, 7.

„Împărații pământului... și cei puternici... ziceau munților și stâncilor: ‘Cădeți peste noi, și ascundeți-ne de fața Celui ce șade pe scaunul de domnie și de mânia Mielului’.“ Apocalipsa 6, 15-16.

Va fi timpul revenirii Domnului Hristos un timp de recompensă?

„Căci Fiul omului are să vină în slava Tatălui Său, cu îngerii Săi; și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele Lui.“ Matei 16, 27.

„Iată, Eu vin curând; și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui.“ Apocalipsa 22, 12.

Cui îi este promisă salvarea la apariția Domnului Hristos?

„Tot așa, Hristos, după ce S-a adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua oară, nu în vederea păcatului, ca să aducă mântuirea celor ce-L așteaptă.“ Evrei 9, 28.

Ce influență are această speranță asupra vieții?

„Dar știm că atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este. Oricine are nădejdea aceasta în El, se curățește,

după cum El este curat.“ 1 Ioan 3, 2-3.

Când va primi Pavel coroana sa?

„De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da, în ‘ziua aceea’, Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui.“ 2 Timotei 4, 8.

Felul venirii Domnului Hristos

Ce au spus îngerii la înălțare despre felul revenirii Domnului Hristos?

„După ce a spus aceste lucruri, pe când se uitau ei la El, S’a înălțat la cer, și un nor L-a ascuns din ochii lor. Și cum stăteau ei cu ochii pironiți spre cer, pe când Se suia El, iată că li s-au arătat doi bărbați îmbrăcați în alb, și au zis: ‘Bărbați Galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer’.“ Faptele Apostolilor 1, 9-11.

Ce a spus Hristos despre felul în care va reveni El?

„Căci Fiul omului are să vină în slava Tatălui Său, cu îngerii Săi; și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele lui.“ Matei 16, 27.

„Atunci... toate semințiile

pământului se vor boci, și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu o mare slavă.“ Matei 24, 30.

Ce avertizare a dat Domnul Hristos în legătură cu aparițiile false?

„Atunci dacă vă va spune cineva: ‘Iată, Hristosul este aici, sau acolo’, să nu-l credeți. Căci se vor scula Hristoși mincinoși și prooroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși. Iată că v-am spus mai dinainte. Deci, dacă vă vor zice: ‘Iată-L în pustie’, să nu vă duceți acolo! ‘Iată-L în odăițe ascunse’, să nu credeți.“ Matei 24, 23-26.

Cât de vizibilă va fi venirea Sa?

„Căci, cum iese fulgerul de la răsărit și se vede până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului.“ Matei 24, 27.

Ce se întâmplă la sunetul trâmbiței?

„Căci Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhangel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos.“ 1 Tesaloniceni 4, 16.

Ce separare va avea atunci loc?

„Când va veni Fiul omului în slava Sa, cu toți sfinții îngeri, va ședea pe scaunul de domnie al slavei Sale. Toate neamurile vor fi adunate

înaintea Lui. El îi v-a despărți pe unii de alții cum desparte păstorul oile de capre.“ Matei 25, 31-32.

Ce va spune El celor de la dreapta Lui?

„Atunci Împăratul va zice celor de la dreapta Lui: ‘Veniți binecuvântați Tatălui Meu de moșteniți Împărăția, care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii.’“ Matei 25, 34.

Ce le va spune El celor de la stânga Lui?

„Apoi va zice celor de la stânga Lui: ‘Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care a fost pregătit diavolului și îngerilor lui!’“ Matei 25, 41.

Ce va face Domnul pentru poporul Său în timpul acesta?

„Domnul răznește din Sion, glasul Lui răsună din Ierusalim de se zguduie cerurile și pământul. Dar Domnul este scăparea poporului Său și ocrotirea copiilor lui Israel.“ Ioel 3, 16; vezi Ieremia 25, 30-31; Hagai 2, 21; Evrei 12, 26; Psalmii 91, 5-10.

Cum vorbește Pavel despre această venire?

„Se va arăta a doua oară, nu în vederea păcatului, ca să aducă mântuirea celor ce așteaptă.“ Evrei 9, 28.

Ce text vorbește clar despre mileniul?

„Și-am văzut niște scaune de domnie; și celor ce au șezut pe ele

li s-a dat judecata. ...Ei au trăit și au împărășit cu Hristos o mie de ani.“ Apocalipsa 20, 4.

Ce se întâmplă cu cei răi care sunt în viață când va veni Domnul Hristos?

„Ce s-a întâmplat în zilele lui Noe, se va întâmpla la fel și în zilele Fiului omului: mâncau, beau, se însurau și se măritau până în ziua când a intrat Noe în corabie; și a venit potopul și i-a prăpădit pe toți. Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot, se va întâmpla aidoma... În ziua în care a ieșit Lot din Sodoma a plouat foc și pucioasă din cer și i-a pierdut pe toți. Tot așa va fi și în ziua când Se va arăta Fiul omului.“ Luca 17, 26-30.

Mileniul începe

Câte învieri vor avea loc?

„Nu vă mirați de lucrul acesta; pentru că vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui și vor ieși afară din ele. Cei ce au făcut binele, vor învia pentru viață; iar cei ce au făcut răul vor învia pentru judecată.“ Ioan 5, 28-29.

Care grupă de oameni va avea parte de prima înviere?

„Fericii și sfinții sunt cei ce au parte de întâia înviere! Asupra lor a doua moarte n-are nicio putere.“ Apocalipsa 20, 6.

Cât timp va fi Satana prizonier pe acest pământ?

„Apoi am văzut pogorându-se din cer un înger, care ținea în mână cheia Adâncului și un lanț mare. El a pus mâna pe balaur, pe șarpele cel vechi, care este Diavolul și Satana, și l-a legat pentru o mie de ani. L-a aruncat în adânc, l-a închis acolo, și a pecetluit intrarea deasupra lui, ca să nu mai înșele neamurile până se vor împlini cei o mie de ani.“ Apocalipsa 20, 1-3.

Ce schimbare va avea loc în starea lui Satana la sfârșitul celor o mie de ani?

„După aceea, trebuie să fie dezlegat pentru puțină vreme.“ Apocalipsa 20, 3.

Morții cei drepti sunt înviați la a doua venire a Domnului Hristos. Când vor fi înviați ceilalți morți, cei răi?

„Ceilalți morți n-au înviat până nu s-au sfârșit cei o mie de ani.“ Apocalipsa 20, 5.

Ce începe Satana să facă ime-

Începutul mileniului

1. Sfârșitul ultimelor șapte plăgi
2. A doua venire a lui Hristos
3. Morții drepti înviați
4. Cei răi pier, Satana legat
5. Cei drepti se înalță la cer.

Mileniul este perioada finală a mării săptămâni de timp a lui Dumnezeu - un mare Sabat de odihnă de o mie de ani pentru pământ și pentru poporul lui Dumnezeu, după aproximativ 6.000 de ani de istorie umană. Urmează încheierea erei Evangheliei și precede instaurarea Împărăției veșnice a lui Dumnezeu pe pământ. Include ceea ce în Scriptură este numit frecvent „Ziua Domnului“. La început și la sfârșit perioada aceasta este marcată de câte o înviere. Începutul ei este semnalat de revărsarea ultimelor șapte plăgi, de a doua venire a lui Hristos, legarea lui Satana și înălțarea sfinților la cer; și la încheierea ei, prin coborârea din cer a Noului Ierusalim cu Hristos

Sfârșitul mileniului

1. Hristos și sfinții coboară
2. Sfânta cetate coboară
3. Cei răi înviați
4. Satana dezlegat
5. Cei răi distruși

și cu sfinții, învierea morților răi, dezlegarea lui Satana și distrugerea finală a celor răi. În timpul celor o mie de ani, pământul este pustiu; Satana și îngerii săi sunt închiși aici; sfinții cu Hristos îi judecă pe cei răi și pregătesc pedeapsa lor finală. Morții cei răi sunt înviați după aceea; Satana este dezlegat pentru puțin timp și oștirea celor răi înconjoară tabăra sfinților și cetatea sfântă. Atunci cade foc din cer de la Dumnezeu și îi arde. Pământul este curățat prin același foc care îi distruge pe cei răi. Înnoit, pământul devine locuința, căminul veșnic al sfinților. Mileniul este una din „erele care vor veni“. Sfârșitul lui va marca începutul vieții veșnice pe noul pământ.



„Cerurile sunt ale Domnului, dar pământul l-a dat fiilor oamenilor.” Psalm 115, 16.

Cu ce scop a fost creat omul?

„I-ai dat stăpânire peste lucrurile mâinilor Tale, toate le-ai pus sub picioarele lui.” Psalm 8, 6.

Cui s-a predat omul când a pierdut stăpânirea pământului?

„Căci fiecare este robul lucrului de care este biruit.” 2 Petru 2, 19.

Notă - Omul a fost învins de Satana în grădina Eden și s-a predat acolo, pe sine și posesiunile sale, în mâna celui ce l-a luat în captivitate.

Ce a pretins Satana când L-a ispitit pe Domnul Isus Hristos?

„Diavolul L-a suit pe un munte înalt, l-a arătat, într-o clipă, toate împărățiile pământului, și l-a zis: ‘Ție îți voi da toată stăpânirea și slava acestor împărății; căci mie îmi este dată, și o dau oricui voiesc.’” Luca 4, 5, 6.

De ce i-a numit Domnul Hristos fericiți pe cei blânzi?

„Ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul!” Matei 5, 5.

Ce i-a fost arătat apostolului Ioan în viziune?

„Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră și marea nu mai era.” Apocalipsa 21, 1.

Cât de prompt vor fi împlinite cererile credincioșilor?

„Înainte ca să Mă cheme, le voi răspunde; înainte ca să isprăvească vorba, îi voi asculta!” Isaia 65, 24.

Ce stare pașnică va domni atunci pe fața pământului?

„Lupul și mielul vor paște împreună, leul va mânca paie ca boul, și șarpele se va hrăni cu țărână.

Nici un rău, nici o vătămare nu se va face pe tot muntele Meu cel sfânt, zice Domnul.” Isaia 65, 25.

Ce perioade de închinare vor fi respectate pe Noul Pământ?

„Căci după cum cerurile cele noi, și pământul cel nou, pe care le voi face, vor dăinui înaintea Mea, zice Domnul, așa va dăinui și sămânța voastră și numele vostru. În fiecare lună nouă și în fiecare Sabat, va veni orice făptură să se închine înaintea Mea, - zice Domnul.” Isaia 66, 22, 23.

Noul Ierusalim

Ce a văzut Ioan în legătură cu această cetate?

„Și eu, Ioan, am văzut coborându-se din cer, de la Dumnezeu, cetatea sfântă, noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.” Apocalipsa 21, 2.

Câte temelii are această cetate?

„Zidul cetății avea douăsprezece temelii, și pe ele erau cele douăsprezece nume ale celor doisprezece apostoli ai Mielului.” Apocalipsa 21, 14.

Ce va fi exclus din cetatea aceasta?

„Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în spurcăciune și în minciună; ci numai cei scriși în cartea vieții Mielului.” versetul 27.

Ce va curge prin cetate?

„Și mi-a arătat un râu cu apa vieții, limpede ca cristalul, care ieșea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului.” Apocalipsa 22, 1.

Ce era în mijlocul pieței cetății?

„În mijlocul pieței cetății și pe cele două maluri ale râului, era pomul vieții, rodind douăsprezece feluri de rod, și dând rod în fiecare lună; și frunzele pomului slujesc la vindecarea Neamurilor.” versetul 2.

Din ce sunt construite străzile cetății?

„Ulița cetății era de aur curat, ca sticla străvezie.” Apocalipsa 21, 21.

De ce nu va avea trebuință cetatea nici de soare, nici de lună?

„Cetatea n-are trebuință nici de soare, nici de lună ca s-o lumineze; căci o luminează slava lui Dumnezeu și făclia ei este Mielul. Neamurile vor umbla în lumina ei, și împărații pământului își vor aduce slava și cinstea lor în ea.” versetele 23, 24; vezi și Apocalipsa 22, 5; Isaia 60, 19-20.

Cui îi va fi permis să intre în cetate?

„Ferice de cei ce împlinesc poruncile Sale, ca să aibă drept la pomul vieții și să intre pe porti în cetate.” Apocalipsa 22, 14 (King James Bible)

„Lupta cea mare s-a sfârșit.

Păcatul și păcătoșii nu mai există. Universul întreg este

curat. O singură vibrație

de armonie și de bucurie

străbate prin creațiunea

imensă. De la Acela care a

creat toate se revarsă viața,

lumina și fericirea prin do-

meniile spațiului fără sfârșit.

De la atomul cel minuscul și

până la lumile cele mai mari,

toate lucrurile, însuflețite și

neînsuflețite, în frumusețea

lor neumbrită și în bucu-

rie desăvârșită, declară că

Dumnezeu este iubire.” E.G.

White, Tragedia veacurilor,

București, 1994.

diat după învierea celor răi?

„Când se vor împlini cei o mie de ani, Satana va fi dezlegat; și va ieși din temnița lui, ca să înșele neamurile, care sunt în cele patru colțuri ale pământului, pe Gog și pe Magog, ca să-i adune pentru război. Numărul lor va fi ca nisipul mării.” Apocalipsa 20, 7-8.

Împotriva cui vor merge cei răi să facă război și care va fi deznodământul?

„Și ei s-au suit pe fața pământului și au înconjurat tabăra sfinților și cetatea preaiubită. Dar din cer s-a pogorât un foc care i-a mistuit.” Apocalipsa 20, 9.

Ce caracter va avea această moarte?

„Ei vor avea ca pedeapsă o pierzare veșnică.” 2 Tesaloniceni 1, 9.

Căminul celor mântuiți

Cu ce scop a fost creat pământul?

„Căci așa vorbește Domnul, făcătorul cerurilor, singurul Dumnezeu, care a întocmit pământul, l-a făcut și l-a întărit, l-a făcut nu ca să fie pustiu, ci l-a întocmit ca să fie locuit: ‘Eu sunt Domnul, și nu este altul!’” Isaia 45, 18.

Cui i-a fost dat pământul?

**View, Read, or
Print Books>**

www.bible-sabbath.com
www.present-truth.org

www.earthsfinalwarning.com
www.worldincrisis.org

www.evolution-facts.org
www.pathlights.com
www.stepstolife.org